

หนังสืออ้างอิง
(REFERENCE BOOK)
ให้ใช้เฉพาะในห้องสมุดเท่านั้น

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยม

620100067580

หอสมุดส่วนกลาง

๑
370.154
ท173ร
2552

พระมหาพจนานถ มหาเมธี (สนธินาม)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๒

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร

ผู้ใดทบทยู่ในที่อื่นไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบกฤษ

**STUDENTS ' MOTIVATION TO CONTINUE STUDIES AT
PHRAPARIYATTIDHAM SCHOOL OF FORMAL
EDUCATION SECTION IN ROI ET
MUNICIPALITY**

PHRAMAHAPOTJANART MAHAMATEE (SONTINAM)

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF EDUCATIONAL MANAGEMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2552 (2009)**

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียน
พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

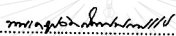
ชื่อนักศึกษา : พระมหาพจนานอ มหาเมธี (สาธิตานาม)

สาขาวิชา : การจัดการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพันธ์ สุวรรณศรี

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : พระครูคุณสารพินิจ

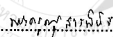
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาค้นคว้าหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

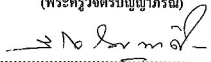
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพันธ์ สุวรรณศรี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(พระครูคุณสารพินิจ)

..... กรรมการ
(พระครูวิจิตรปัญญาธารณ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วีโรจน์ มุกข์กัณฑ์)

Thesis Title : Students' Motivation to Continue Studies at Phrapariyattidhamm School
of Formal Education Section in Roi Et Municipality
Student's Name : Phramahapotjanart Mahamatee (Sontinam)
Department : Educational Management
Advisor : Asst. Prof. Dr. Surapan Suvannasri
Co-Advisor : Phrakhrakunnasanpinit

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaivajarn Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thesis Committee

P. Sampipattanaivajarn Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

J. Suvannasri Advisor
(Asst. Prof. Dr. Surapan Suvannasri)

Phrakhrakunnasanpinit Co - Advisor
(Phrakhrakunnasanpinit)

Phrakhruwichitpanyaporn Member
(Phrakhruwichitpanyaporn)

W. Muthukant Member
(Assoc. Prof. Wiroj Muthukant)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	: แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ชื่อนักศึกษา	: พระมหากษณา มหาเมธี (สนธินาม)
สาขาวิชา	: การจัดการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพันธ์ สุวรรณศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: พระครูคุณสารพินิจ
ปีการศึกษา	: ๒๕๕๒

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ๒) เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำแนกตามอายุ และ โรงเรียนที่ศึกษาต่างกัน และ ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน ๑๓๒ รูป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า F-test โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า :

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมทั้งสี่ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย คือ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน และด้านครูผู้สอน

เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด นักเรียนที่มีอายุ โรงเรียนที่ศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ถัดจากความถี่มากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือ ควรพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ควรพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับจากทุกหน่วยงาน ควรมีหนังสือค้นคว้าเพิ่มเติม และแหล่งการเรียนรู้ที่เพียงพอ

Thesis Title	: Students' Motivation to Continue Studies at Phrapariyattidham School of Formal Education Section in Roi Et Municipality
Student's Name	: Phramahapotjanart Mahamatee (Sontinam)
Department	: Educational Management
Advisor	: Asst. Prof. Dr. Surapan Suvannasri
Co-Advisor	: Phrakhrukunnasanpinit
Academic Year	: B.E. 2552 (2009)

ABSTRACT

The thesis's objectives were to: 1) explore students' motivation for undertaking further studies at Phrapariyattidham Schools of Formal Education Section within RoiEt Municipality's jurisdiction, 2) compare their motivation for pursuing studies at those schools classified according to differences over their ages and schools and, 3) look into suggestions on their motivation for undertaking further studies at those schools. The sampling group employed for the research included 132 students of the first year at the secondary level from various schools within Roi Et Municipality's jurisdiction. The tool used for collection data was the questionnaires endowed with five rating scales. Statistics utilized for analyzing data encompassed: percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test by making use of the ready-made computerized programme.

The research's results were found as follows:

Students' motivation for undertaking further studies here in the overall perspective of four aspects was at the high level. Taking a single aspect into account, every aspect was also found at the high level as listed in descending order: instructional material and equipment, school identity, school management, and teachers' qualifications.

The comparative results of students' motivation to undertake further studies here were found that their motivation was identically correlated with differences over their ages and schools in the overall aspect.

Suggestions on their motivation for pursuing further studies at Phrapariyattidham Schools of Formal Education Section within Roi Et Municipality's jurisdiction in descending order for the first three priorities were: schools should be progressively and continually developed, students' qualities should be enhanced so that they would be recognized by every agency and, books for additional and supplementary readings and learning sources should be sufficiently provided.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด และคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้คำแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ขออนุโมทนาขอบคุณ รองศาสตราจารย์วิโรจน์ มุกกันต์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้เมตตาเสนอแนะ จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขออนุโมทนาขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพันธ์ สุวรรณศรี ที่กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และกราบขอบพระคุณ พระครูคุณสารพินิจ ที่เมตตาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจแก้ไข อันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ พระครูสุตพัฒน์โชติ ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ ขออนุโมทนาขอบคุณ ดร.ประทีป ไบราณมูล อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด และนายอาจหาญ นรราช ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ พระครูโสภาสัพพิพัฒน์ เจ้าคณะอำเภออาจสามารถ พระอุปัชฌาย์ พระครูกิตติคุณวัฒน์ ผู้จัดการ โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ คณะผู้บริหารสถานศึกษา และขอขอบคุณ คณะครู นักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่ให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูลและการเก็บข้อมูลในการค้นคว้าวิจัย จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์

ความดีงามและคุณประโยชน์ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอมอบให้แก่ คุณพ่อชาย คุณแม่ วงเดือน สนธินาม ผู้ให้กำเนิดชีวิต ตลอดถึงครู อุปัชฌาย์อาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ผู้มีอุปการคุณที่ให้การช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จด้วยดี

พระมหาพจนาด มหามณี(สนธินาม)

บทที่ ๓	วิธีดำเนินการวิจัย	๔๐
	๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๐
	๓.๒ เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง	๔๑
	๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๒
	๓.๔ การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	๔๒
	๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๓
	๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๓
	๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๔๕
บทที่ ๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๘
	๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๘
	๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๘
	๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๑
บทที่ ๕	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๖๓
	๕.๑ สรุปผลผล	๖๓
	๕.๒ อภิปราย	๖๕
	๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๗๓
	๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๗๔
	๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	๗๔
บรรณานุกรม		๗๖
ภาคผนวก		๘๐
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย	๘๑
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย	๘๓
	ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	๘๗
	ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๕๓
	ภาคผนวก จ ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๕

ประวัติผู้วิจัย

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ ๓.๑	แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๖
ตารางที่ ๔.๑	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	๔๖
ตารางที่ ๔.๒	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียน	๕๐
ตารางที่ ๔.๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมและรายข้อ	๕๑
ตารางที่ ๔.๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านสภาพลักษณะของโรงเรียน โดยรวม และรายข้อ	๕๒
ตารางที่ ๔.๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนโดยรวม และรายข้อ	๕๓
ตารางที่ ๔.๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน โดยรวม และรายข้อ	๕๔
ตารางที่ ๔.๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ	๕๕

- ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามอายุ ๑๒-๑๓ ปี
และรายด้าน ๕๖
- ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามอายุ ๑๔ ปี
และรายด้าน ๕๗
- ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป
และรายด้าน ๕๘
- ตารางที่ ๔.๑๑ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
โดยรวม จำแนกตามอายุ ๕๘
- ตารางที่ ๔.๑๒ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน จำแนกตามอายุ ๕๘
- ตารางที่ ๔.๑๓ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน จำแนกตามอายุ ๕๙
- ตารางที่ ๔.๑๔ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน จำแนกตามอายุ ๖๐
- ตารางที่ ๔.๑๕ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ด้านครูผู้สอน จำแนกตามอายุ ๖๐

- ตารางที่ ๔.๑๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมจำแนกตามโรงเรียนสุนทรธรรม
ปริยัติ และรายด้าน ๖๑
- ตารางที่ ๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมจำแนกตามโรงเรียนธรรปริยัติ
และรายด้าน ๖๑
- ตารางที่ ๔.๑๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมจำแนกตามโรงเรียนมงคลญาณ
ปริยัติ และรายด้าน ๖๒
- ตารางที่ ๔.๑๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมจำแนกตามโรงเรียนพระปริยัติ
ธรรม วัดบูรพาภิราม และรายด้าน ๖๒
- ตารางที่ ๔.๒๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามโรงเรียนเทพบัณฑิต
วิทยาลัย และรายด้าน ๖๓
- ตารางที่ ๔.๒๑ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
โดยรวม จำแนกตามโรงเรียน ๖๓
- ตารางที่ ๔.๒๒ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน จำแนกตามโรงเรียน ๖๔
- ตารางที่ ๔.๒๓ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ด้านอุปกรณ์การสอน จำแนกตามโรงเรียน ๖๔

- ตารางที่ ๔.๒๔ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน จำนวนคนโรงเรียน ๖๕
- ตารางที่ ๔.๒๕ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ด้านครูผู้สอน จำนวนคนโรงเรียน ๖๕
- ตารางที่ ๔.๒๖ ข้อเสนอนะแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด ๖๖

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบที่ ๒.๑ ทฤษฎีลำดับขั้นของแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation)	๓
ภาพประกอบที่ ๒.๒ โครงสร้างการบริหารจัดการ การศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	๑๕
ภาพประกอบที่ ๒.๓ การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	๒๐
ภาพประกอบที่ ๒.๔ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	๓๕

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการทางการศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาคนให้เป็นคนที่มีความรู้ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยใจคอที่ดีงามมีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพได้ การศึกษาช่วยให้คนเจริญงอกงามทั้งทางปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม การศึกษาจึงมีความจำเป็นต่อชีวิตอีกประการหนึ่ง นอกเหนือจากความจำเป็นด้านที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค การศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ ๕ ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะช่วยแก้ปัญหาทุกๆด้านของชีวิตและปัจจัยที่สำคัญที่สุดของชีวิต^๑

ในอดีตที่ผ่านมา วัตถุประสงค์สำคัญในการจัดการศึกษาของคนไทย เพราะวัดเป็นแหล่งความรู้ของประชาชนทุกคน จนกระทั่งเมื่อต้นกรุงรัตนโกสินทร์ระบอบการศึกษาสมัยใหม่จากตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทต่อสังคมไทยมากขึ้น บทบาททางการศึกษาที่ทางวัดเคยมีก็เริ่มลดลง ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ การศึกษาของประเทศไทยได้แบ่งออกเป็น ๒ สายคือ สายสามัญและสายอาชีพ. และสายปริยัติธรรม โดยสายสามัญและสายอาชีพนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาลและเอกชนที่จะจัดบริการการศึกษาให้กับประชาชนทั่วไปซึ่งใช้เป็นสถานที่ก็คือ โรงเรียน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่จัดการศึกษา ส่วนสายปริยัติธรรมนั้นยังใช้ระบบเดิมคือใช้วัดเป็นสถานที่จัดการศึกษาสำหรับพระภิกษุสามเณร^๒

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับพระภิกษุสามเณรช่วงชั้นที่ ๓ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓) และช่วงชั้นที่ ๔ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖) โดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ได้กำหนดให้เรียนรายวิชาธรรมวินัยและวิชาภาษาบาลีเป็นกลุ่มสาระเพิ่มเติมเฉพาะ โดยที่มาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ในปีการศึกษา ๒๕๔๖ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จึงได้ปรับปรุงและจัดทำหลักสูตรโรงเรียน

^๑พนม พงษ์ไพบูลย์. "การศึกษาคือปัจจัยที่ ๕ ของชีวิต". ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๓.

<<http://www.moe.go.th/web-panom/article-panom/art-index.htm>>(13 September 2006)

^๒สมชาย นิวถึก. "การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ก่อน พ.ศ. ๒๕๓๕". วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ปีที่ ๒๖ ฉบับที่ ๓ (กุมภาพันธ์-มีนาคม ๒๕๓๕): ๔.

พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ตามคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ ครบทั้ง ๘ กลุ่มสาระ ในช่วงชั้นที่ ๓ และช่วงชั้นที่ ๔ เพื่อให้เหมาะกับสมณะสาธูป ธรรมชาติดารเรียนรู้อะและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ได้ดำเนินบทบาทในการจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เพื่อเผยแผ่ศาสนาธรรม เพื่อพัฒนาและส่งเสริมคนไทย เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยพยายามเชื่อมโยงสภาพการณ์ ในสังคมกับหลักธรรมทางศาสนา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่ยอมรับจากสังคมทั่วไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อสนเทศเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน การบริหาร และการจัดการ ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำแนกตามอายุ และ โรงเรียนที่ศึกษา ต่างกัน

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

๑.๓.๑ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

๑.๓.๒ นักเรียนที่ศึกษาโรงเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน ๒๐๐ รูป

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ แรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยศึกษา ๔ ด้าน คือ

- ๑) ด้านภาพลักษณ์โรงเรียน
- ๒) ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน
- ๓) ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน
- ๔) ด้านครูผู้สอน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ประกอบด้วย

- ๑) โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ
- ๒) โรงเรียนธีรปริยัติ
- ๓) โรงเรียนมงกุฎญาณปริยัติ
- ๔) โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดบูรพาภิราม
- ๕) โรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๕.๑ ทำให้ทราบแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

๑.๕.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่มีอยู่โรงเรียนที่ศึกษา ต่างกัน

๑.๕.๓ ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงงูใจการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

๑.๕.๔ สามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นสาร สนเทศพัฒนาการศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันไว้ดังนี้

แรงจูงใจ หมายถึง สาเหตุที่ทำให้นักเรียนตัดสินใจเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ประกอบด้วยแรงจูงใจ ๔ ด้าน ดังนี้

๑) แรงจูงใจด้านภาพลักษณ์โรงเรียน โรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษา โรงเรียนมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยทั่วไป คุณภาพนักเรียนได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กรภาครัฐและเอกชน เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนมีความทันสมัยในทุกด้าน

๒) แรงจูงใจด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย มีระบบอินเทอร์เน็ต ที่สามารถเชื่อมโยงคิดต่อได้ตลอดเวลา มีคอมพิวเตอร์ ที่สามารถรองรับในด้านการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลอย่างเพียงพอ

๓) แรงจูงใจด้านการบริหารจัดการโรงเรียน โรงเรียนมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่น่าน่าเข้ามาศึกษา ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชนสามารถเดินทางได้สะดวก การให้บริการรับส่งนักเรียนที่สะดวก การดูแลด้านโภชนาการของนักเรียนถูกสุขลักษณะ โรงเรียนมีที่พักอาศัยให้

๔) แรงจูงใจด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญสาขาที่ทำการสอน คุณวุฒิด้านวิชาการของครูผู้สอน ครูผู้สอนมีผลงานด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์และเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษา ชื่อเสียงและประสบการณ์ของครูผู้สอน จรรยาบรรณในวิชาชีพของครูผู้สอน

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่วัดจัดตั้งขึ้น เพื่อจัดการศึกษาแก่พระภิกษุ สามเณร ผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาต่อ หมายถึง การศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

นักเรียน หมายถึง พระภิกษุสามเณรที่บวชในพระพุทธศาสนาแล้วเข้าไปศึกษาต่อในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ประกอบด้วย ๑) โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ ๒) โรงเรียนธีรปริยัติ ๓) โรงเรียนมงคลญาณปริยัติ ๔) โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดบูรพาภิราม และ ๕) โรงเรียนเทพมณฑลวิทยาลัย

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ และโรงเรียนที่ศึกษา

๑) อายุ หมายถึง ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็นสามช่วง คือ ๑)อายุ ๑๒-๑๓ ปี ๒)อายุ ๑๔ ปี และ ๓)อายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป

๒) โรงเรียนที่ศึกษา หมายถึง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ประกอบด้วย ๑) โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ ๒) โรงเรียนธีรปริยัติ ๓) โรงเรียนมงคลญาณปริยัติ ๔)โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดบูรพาภิราม และ ๕) โรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย

บทที่ ๒

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

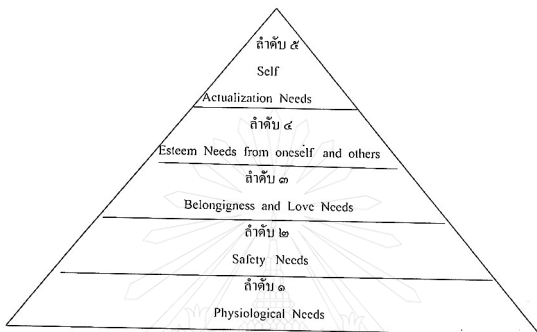
การศึกษาวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามประเด็นดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
- ๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
- ๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
- ๒.๔ แนวทางการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
- ๒.๕ สภาพพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย
- ๒.๖ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๗ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

๒.๑ ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

การแสดงออกของพฤติกรรมก็คือความต้องการที่จะได้รับการตอบสนอง อับราฮัม มาสโลว์ นักจิตวิทยาเรียกว่า “แรงจูงใจ” นั่นเอง การที่จะให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนมีความกระตือรือร้นทำงานให้องค์กรอย่างเต็มที่ และบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรให้มากที่สุดนั้นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งคือให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนเกิดความพึงพอใจและผู้รับบริการจะมีความพึงพอใจในการรับบริการนั้นๆ หรือไม่ ก็เป็นที่สนใจของผู้รับบริการว่าตัวผู้รับบริการนั้นได้รับความสนใจ ความพอใจ หรือความต้องการตามที่ตัวเขาคาดหวังไว้หรือไม่ และมีนักทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ อาทิ

ทฤษฎีลำดับขั้นของแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็นลำดับขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูง มีทั้งหมด ๕ ขั้นด้วยกันแรงจูงใจลำดับขั้นต้องได้รับการตอบสนองก่อนแรงจูงใจลำดับสูงจึงพัฒนาตามลำดับดังนี้

ภาพประกอบที่ ๒.๑ ทฤษฎีลำดับขั้นของแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation)

๑) ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs) เช่น ความต้องการเกี่ยวกับอาหาร อากาศ น้ำ ที่อยู่อาศัย

๒) ความต้องการความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน (Safety Needs) เป็นความรู้สึกรู้สึกต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

๓) ความต้องการเป็นเจ้าของ มีสังกัด ความต้องการที่จะได้รับรักและรักผู้อื่น (Belonginess and Love Needs) เช่น ความรู้สึกรู้สึกว่าตนเองมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบันมีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน ความต้องการให้มีผู้มาอาหารห่วยโซคน และคนก็ต้องการห่วยโซอาหารเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

๔) ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ และกล่าวขวัญยกย่องเชิดชู (Esteem Needs from Oneself and Others) เช่น ความต้องการมีเกียรติมีหน้ามีตา ความต้องการมีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่องนับถือ ความรู้สึกรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง และการได้รับการนับถือจากผู้อื่นที่มีใช้ลักษณะฉาบฉวยจอมปลอม

๕) ความต้องการความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self Actualization Needs) ได้แก่ ความต้องการเข้าใจสัจธรรมต้องการเข้าใจตนเองอย่างดั่งแท้ เข้าใจความจริงของชีวิต และสรรพสิ่งทั้งหลาย ต้องการใช้พลังความสามารถของตนให้เต็มที่เพื่ออุทิศตนให้เต็มที่เพื่ออุทิศตนให้เป็น

ประโยชน์แก่ประชาชนและมวลมนุษย์ มาสโลว์ เชื่อว่าคนทุกคนมีความมุ่งหมายในชีวิตเพื่อจะบรรลุถึงความปรารถนาในระดับนี้ทั้งนั้น เพื่อเป็นคนโดยสมบูรณ์ (Self actualized person) คนทุกคนสามารถพัฒนาเป็นคนเต็มโดยสมบูรณ์ได้แต่ต้องได้รับความต้องการ ในลำดับขั้นต่างๆ ทั้ง ๕ ลำดับเบื้องต้นอย่างพออกพอใจก่อน^๑

ฟรอมม์ (Erich Fromm) ในทฤษฎี Dialectic Humanist ฟรอมม์กล่าวว่าไว้ว่ามนุษย์มีความต้องการ ๕ ประการ ดังนี้

๑) ความต้องการมีสัมพันธภาพ (Need for Relatedness) เนื่องจากมนุษย์พบกับความอ้างว้างเดียวดายจึงต้องแก้ไข โดยการสร้างสัมพันธภาพกับคนอื่น ๆ วิธีที่ดั้งเดิมต้องตั้งอยู่บนรากฐานความรักสร้างสรรค์ ๆ ได้แก่ความเอื้ออาทรต่อกันและกัน ความรับผิดชอบต่อกันและกัน ความนับถือซึ่งกันและกัน ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยอมอ่อนน้อมต่อผู้มีอิทธิพลในสังคมและทำตัวคล้อยตามสังคม

๒) ความต้องการสร้างสรรค์ (Need for Transcendence) เนื่องจากมนุษย์มีความสามารถทางสติปัญญาอารมณ์สูง จึงมีความต้องการสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมของชีวิตแตกต่างจากสัตว์โลกชั้นต่ำ หากผู้ใดไม่มีความต้องการประเภทนี้ก็มักจะเป็นนักทำลายกลายเป็นผู้ทำภัยอันตรายแก่สังคมและคนอื่น จากความต้องการนี้มนุษย์จะรู้จักรักและรู้จักเกลียด ซึ่งจำเป็นสำหรับ การสร้างสรรค์

๓) ความต้องการมีสังกัด (Need for Rootedness) คือความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของโลก ของสังคม ของสำนักงาน ความต้องการประเภทนี้ที่นำพึงใจก็คือการมีโมคริจิตกับเพื่อนมนุษย์โดยทั่วไป

๔) ความต้องการมีอัตลักษณ์แห่งตน (Need for Identity) คือความต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเอง ที่จะรู้ว่าตนเองคือใคร

๕) ความต้องการมีหลักยึดเหนี่ยว (Need for Frame of Orientation) คือ ความต้องการที่จะมีหลักสำหรับอ้างอิงความถูกต้องในการกระทำของคน ข้ออ้างที่กล่าวขึ้นอาจสมเหตุสมผลหรือไม่ก็ได้^๒

^๑ Maslow's, Hierarchical Theory of Motivation, อังโน ศรีเรือน แก้วกังวาล, ทฤษฎีจิตวิทยาบุคคลิกภาพ (รู้เขารู้เรา), พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพฯ: มหามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาสาย, ๒๕๓๑), หน้า ๑๐๓-๑๐๕.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๗-๘๐.

เฮอริเบอร์ก (Herzberg) ได้ดำเนินการศึกษากับนักวิศวกร และนักบัญชีจำนวน ๒๐๐ คน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงปัจจัยของการทำงานที่แตกต่างกันอยู่ ๒ อย่าง คือ สิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจ (Satisfiers) และสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พอใจ (Dissatisfiers) การวิจัยได้ก่อให้เกิดข้อสรุปที่สำคัญสองอย่าง คือ

๑) ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) มีลักษณะสัมพันธ์โดยตรงกับเรื่องของการงาน ถ้ามีปัจจัยจูงใจพวกนี้จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพอใจในการทำงาน และเป็นสิ่งจูงใจบุคคลให้มีความตั้งใจในการทำงาน ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

- ๑.๑) ความสำนึก
- ๑.๒) การยกย่อง
- ๑.๓) ความรับผิดชอบ
- ๑.๔) ความก้าวหน้าในหน้าที่
- ๑.๕) ลักษณะหน้าที่ของงาน
- ๑.๖) โอกาสที่จะเจริญเติบโตส่วนบุคคล

๒) ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของการทำงาน ปัจจัยเหล่านี้จะทำหน้าที่จูงใจไม่ให้เกิดความท้อถอย ไม่อยากทำงานและป้องกันมิให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน แต่แม้ว่าจะมีปัจจัยเหล่านี้อยู่ด้วย หรือพยายามที่จะตอบสนองปัจจัยอนามัยให้มากเพียงใดก็ตาม ก็เป็นแต่เพียงการทำให้ไม่เกิดความพึงพอใจขึ้นมาเท่านั้น ไม่สามารถเป็นสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติงานหรือนำไปสู่ความพึงพอใจในงานได้

- ๒.๑) นโยบายและการบริหารงานของบริษัท
- ๒.๒) เงินเดือน
- ๒.๓) สภาพแวดล้อมของการทำงาน
- ๒.๔) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

เราสามารถสรุปทฤษฎีของเขาได้ ดังนี้

๑) ปัจจัยอนามัย เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองของความต้องการ ความไม่พอใจงานที่อาจจะสูงขึ้น เมื่อได้รับการตอบสนองของความต้องการ ความไม่พอใจงานที่อาจจะไม่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้เพิ่มความพอใจหรือแรงจูงใจ

๒) ปัจจัยจูงใจ เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองของความต้องการ ความพอใจงาน และแรงจูงใจจะไม่เกิดขึ้นเมื่อได้รับการตอบสนองของความต้องการ ความพอใจงานและแรงจูงใจจะเกิดขึ้นจากทฤษฎีของเขาชี้ให้เห็นว่า ความไม่พอใจไม่ได้เป็นสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับความพอใจ หรือแรงจูงใจ บุคคลที่ไม่มี ความไม่พอใจไม่ได้หมายความว่าเขามีความพอใจหรือแรงจูงใจ แต่เขาจะมีความรู้สึกที่เป็น

กลาง ดังนั้น สภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดีหรือนโยบายของบริษัทที่มีเหตุผลไม่ได้ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่สูงเลย แต่ปัจจัยนอกนั้นี่มาก่อนแรงจูงใจ พนักงานที่ไม่มีแรงจูงใจเนื่องจากว่าพวกเขาได้รับผลตอบแทนอย่างเพียงพอสามารถจูงใจได้ง่ายกว่าพนักงานที่มีความไม่พอใจ ความลำเอียง ความก้าวหน้าที่ และการยกย่อง สามารถจูงใจพวกเขาได้"

โนลส์ เป็นนักการศึกษาผู้ใหญ่ที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น ๖ ด้าน ดังนี้

๑) ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่ายส่วนมาก มนุษย์เริ่มมีความต้องการทางด้านนี้ เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย ในทางการศึกษาผู้ใหญ่ คือ ความต้องการแลเห็น ได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน

๒) ความต้องการในความเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาเห็นตรงกันว่าความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่นๆ ของความต้องการซึ่งตรงกับความต้องการกระทำของคนตามความสามารถ (Self-actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง ผู้ใหญ่ที่มองไม่เห็นอนาคตของตนเองนั้นแหละน่าสงสาร เพราะว่าการมองไม่เห็นความก้าวหน้าในอนาคตของตนเองทำให้คุณค่าอื่นๆ ลดลงอย่างมาก จากการศึกษาพบว่า คนที่เกษียณอายุแล้วสามารถทำงานให้เป็นประโยชน์ได้ จะมีกำไรปรับตัวได้ดีกว่าคนที่ไม่สามารถหาแนวทางอื่นได้

๓) ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Needs for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับป้องกันตนเอง ความต้องการด้านความปลอดภัย ทางด้านร่างกาย ถ้าหากความต้องการความมั่นคงโดยการลดตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

๔) ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ (The Need for new Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องเผชิญกับการเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้น เมื่อความต้องการด้านนี้เกิดการสับสนขึ้น บุคลิกจะเกิดความว้าวุ่นใจจนเกิดการทางพฤติกรรมเหมือนย่อน ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ รวมทั้งแนวความคิดใหม่

๕) ความต้องการทางด้านความรัก (The Need for Affection) ทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการได้รับผลสำเร็จในบางครั้ง ก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคม มีการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ความร่าเริง

"Herzberg's , Dual Factor Theory, อ้างใน สมยศ นาวิการ, การบริหารแบบมีส่วนร่วม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ ๑๕๕๑ จำกัด, ๒๕๔๕), หน้า ๑๗๑.

ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะเกิดอาการ ๒ ด้าน คือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือลักษณะก้าวร้าวแสดงอาการศัตรู

๖) ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Need for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกว่ามีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ในบางด้านของเขาความต้องการด้านนี้ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคมเป็นชุมชน สถาบันต่างๆ ทำให้เขาสามารถแสวงหาสถานภาพและความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย^๕

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ สรุปได้ว่า การที่เราจะกำหนดกลยุทธ์ในการสร้างแรงจูงใจเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนนั้น จำเป็นต้องเข้าใจถึงธรรมชาติของความต้องการของผู้เรียนอย่างต่อแท่เสียก่อน เพราะแรงจูงใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก ทักษะคิด ความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองของบุคคล หากผู้ใดได้ศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์แล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ผลการให้บริการย่อมมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

วีรนาธ มานะกิจ ให้ความหมายว่า " แรงจูงใจ หมายถึง สถานการณ์ภายในซึ่งกระตุ้นและก่อให้เกิดความกระตือรือร้นหรือการเคลื่อนไหวอันนำไปสู่พฤติกรรมที่บรรลุเป้าหมาย "^๕

อุบลรัตน์ เฟ็งสถิตย์ ให้ความหมายว่า " แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่เกิดความไม่สมดุลขึ้นในร่างกาย ภาวะดังกล่าวอาจเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางให้ได้"^๖

ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์ ให้ความหมายว่า " แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่ชักจูงใจให้เราทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว"^๗

^๕ Knowles's , Dual Factor Theory, อังโน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, จิตวิทยาเรียนรู้วัยผู้ใหญ่, (กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๕๓), หน้า ๑๐๔.

^๖ วีรนาธ มานะกิจ, พฤติกรรมของบุคคลในองค์กร, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๓), หน้า ๖๐.

^๗ อุบลรัตน์ เฟ็งสถิตย์, จิตวิทยาการเรียนรู้, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๓), หน้า ๑๗๑.

^๘ ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์, จริยศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๓), หน้า ๕๖.

มุกดา ศรียงค์ และคณะ ให้ความหมายว่า “แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่เป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่แรงจูงใจนั้นต้องการ”^๔

สถิต วงศ์สวรรค์ กล่าวว่า “แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะทางจิตใจที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำหรือแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางใดทางหนึ่ง เพื่อสนองความต้องการของอินทรีย์ เพื่อทำให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้”^๕

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นความรู้สึกที่ติดทางด้านจิตใจ เมื่อได้รับการบริการสมดังใจหรือได้รับการบริการมากกว่าที่ใจตนเองคาดหวังไว้ และจะแสดงพฤติกรรมแรงจูงใจออกทางด้านร่างกาย

๒.๒.๑ ลักษณะของแรงจูงใจ

แรงจูงใจมีลักษณะที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

๑) มีการกระตุ้น หรือสิ่งเร้า (Energizing) แรงจูงใจเป็นสิ่งผลักดันหรือเร่งเร้าให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม หรือตอบสนอง เช่น การแข่งขัน เร้าให้เกิดแรงจูงใจ แรงจูงใจกระตุ้นให้อินทรีย์มีความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม การแข่งขันจะกระตุ้นให้บุคคลอยู่ในลักษณะเตรียมความพร้อมที่จะกระทำหรือแสดงพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจที่มีความเข้มข้นมากขึ้นเรื่อยๆจะมีชีวิตชีวมากกว่าแรงจูงใจที่มีความเข้มข้นน้อย

๒) มีการชี้แนวทาง หรือทิศทาง (Directing) แรงจูงใจจะเป็นสิ่งช่วยชี้ทางให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมหรือบอกแนวทางของพฤติกรรม เช่น การให้รางวัลเด็กประพฤติดี “รางวัล” เป็นเครื่องชี้บอกแนวทางให้เด็กๆ รู้ว่า ควรจะประพฤติอย่างไรให้ได้รางวัล”

๒.๒.๒ ลักษณะของพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจ

ดาเรณี พานทองพาลุสุข และสุรเสถศ์ พงษ์หาญยุทธ ได้กล่าวว่า พฤติกรรมต่างๆที่มีแรงจูงใจจะมีลักษณะที่แตกต่างกับพฤติกรรมที่ไม่ได้มีแรงจูงใจ ดังต่อไปนี้

๑) พฤติกรรมที่มาจากแรงจูงใจจะมีลักษณะที่เรียกว่า Homeostic คือร่างกายจะเกิดความตึงเครียดเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองบางอย่าง ดังนั้น ความตึงเครียดนี้จะขับอินทรีย์ให้แสหาทางป่านั้น

^๔มุกดา ศรียงค์ และคณะ, จิตวิทยาทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๓), หน้า ๒๒๕.

^๕สถิต วงศ์สวรรค์, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจริญรัตน์, ๒๕๒๕), หน้า ๔๑๕.

^๖เรื่องเดียวกัน.

๒) หากลักษณะของแรงจูงใจมีความหนักแน่นเข้มแข็งเท่าไร อินทรีย์ก็จะมีความ
ว่องไวในอันที่จะมุ่งไปสู่เป้าหมายที่จะสนองตอบแรงจูงใจนั้นมากขึ้นเป็นไปตามตัว

๓) แรงจูงใจจะทำให้พฤติกรรม และประสพการณ์ของอินทรีย์ เป็นไปในลักษณะ
ที่มีทางเลือกให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

๔) พฤติกรรมที่มีแรงจูงใจจะมีลักษณะเป็นวงจรคือจะเริ่มจากการมีแรงขับหรือ
แรงจูงใจทำให้เกิดมีพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นเพื่อแสวงหาวิธีการลดแรงขับ จนในที่สุดก็จะไปถึงขั้น
การบรรลุเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายของความต้องการ เมื่อสามารถตอบสนองแรงจูงใจที่เกิดขึ้นได้
สมใจ"

๒.๒.๓ ประเภทของแรงจูงใจ

คาร์เนกี พานทองพาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ นักจิตวิทยาได้แบ่งการจูงใจออกเป็น
๒ ประเภท คือ

๑.การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการใน
การทำการเรียนรู้ หรือแสวงหาบ้างด้วยตนเอง โดยมีต้องให้คนอื่นมาเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียนสนใจ
เล่าเรียนด้วยความรู้สึกใฝ่ดีด้วยตัวของเขเอง ไม่ใช่เพราะถูกมารดาบิดาบังคับ หรือเพราะมีสิ่งล่อใจ
ใดๆ การจูงใจประเภทนี้ได้แก่

๑) ความต้องการ (Need) เนื่องจากคนทุกคนมีความต้องการที่อยู่ภายใน อันจะทำให้
ให้เกิดแรงขับ แรงขับนี้ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และความพอใจ เช่น
นักเรียนต้องการสอบให้ได้ อันนี้เป็นแรงจูงใจให้พยายามทำความเข้าใจกับบทเรียนเพื่อให้ได้มาซึ่ง
ความสำเร็จ

๒) เจตคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่ง
เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลทำในพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น เด็กนักเรียนรักครูผู้สอนและพอใจวิธีการ
สอนทำให้เขามีความสนใจ ตั้งใจเรียน เป็นพิเศษ

๓) ความสนใจพิเศษ (Special Interest) การที่เราสนใจสนใจในเรื่องใดพิเศษก็จัดว่า
เป็นแรงจูงใจให้เกิดความเอาใจใส่ในสิ่งนั้น มากกว่าปกติ เช่น เด็กนักเรียนสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับ
เรื่องเครื่องบินรบทั่วโลก เขาก็จะพยายามศึกษา และใช้เวลาว่างทดลองประดิษฐ์ซึ่งก็จะช่วยให้สามารถ
บรรลุถึงเป้าหมายได้

“คาร์เนกี พานทองพาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ, ทฤษฎีการจูงใจ, พิมพ์ครั้งที่ ๔,
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, ๒๕๓๘), หน้า ๑๑๖.

๒. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคล ที่ได้รับแรงกระตุ้นมาจากภายนอก ให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคล แรงจูงใจเหล่านี้ได้แก่

๑) เป้าหมาย หรือความคาดหวังของบุคคล คนที่มีเป้าหมายหรือการกระทำใดๆ ย่อมกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้หมั่นพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสม เช่น พนักงานทดลองงานมีเป้าหมายที่จะได้รับการบรรจุเข้าทำงาน จึงพยายามตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ

๒) ความรู้เกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้า ซึ่งคนที่มีโอกาสทราบว่าตนจะได้รับความก้าวหน้าอย่างไรจากการกระทำนั้น ย่อมจะเป็นแรงจูงใจให้ตั้งใจและเกิดพฤติกรรมขึ้นได้ เช่น น้องเห็นที่ประสบความสำเร็จก้าวหน้าจากการเรียน ก็เลยพยายามให้เป็นเช่นนั้นได้บ้าง ทำให้มีกำลังใจเรียนอย่างเต็มที่

๓) บุคลิกภาพ ความประทับใจอันเกิดขึ้นจากบุคลิกภาพ จะก่อให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมขึ้นได้ เช่น ครู อาจารย์ ก็ต้องมีบุคลิกภาพทางวิชาการ ที่น่าเชื่อถือ นักปกครอง ผู้จัดการ จะต้องมีความบุคลิกภาพนักบริหาร หรือผู้นำที่ดี หรือแม้แต่พนักงานแนะนำความงามก็อาจสามารถจูงใจลูกค้าซื้อสินค้าได้ด้วยคุณสมบัติทางด้านบุคลิกภาพ เป็นต้น

๔) เครื่องล่อใจอันมีสิ่งล่อใจหลายๆอย่างที่จะก่อให้เกิดแรงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมขึ้น เช่น การให้รางวัล(Rewards) อันเป็นเครื่องกระตุ้นให้อยากกระทำ หรือการลงโทษ (Punishment) ซึ่งจะกระตุ้นมิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้การชมเชย(Praise) การติเตียน (Blame) การประกวด(Contest) การแข่งขัน(Competition) หรือแม้แต่การทดสอบ(Test) ก็จัดว่าเป็นเครื่องมือนี่ก่อให้เกิดพฤติกรรมได้ทั้งสิ้น

จะเห็นได้ว่า เป้าหมายที่คนต้องการคือสิ่งล่อใจ เช่น เด็กที่อยากได้ขนม ขนมก็คือสิ่งล่อใจที่ทำให้เขาช่วยกวาดบ้านถูบ้าน เพื่อให้ได้เงินไปซื้อขนม แต่เมื่อใดก็ตามที่เขาบรรลุเป้าหมายหรือได้สิ่งล่อใจเรียบร้อยแล้ว เขาก็มักจะหมดแรงจูงใจที่จะกระทำต่อไป คือเลิกขยันช่วยแม่ เพราะเขาอิ่มท้อง และได้สิ่งที่ต้องการแล้ว^{๑๒}

๒.๒.๔ การวัดลักษณะแรงจูงใจ

สถิติ วงศ์สวรรค์ ได้กล่าวว่าการที่จะวัดระดับสูง-ต่ำ ของแรงจูงใจในแต่ละบุคคลเพื่อนำมาทำนายการทำงานของคนนั้นๆ มีวิธีวัดทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

๑. การวัดทางตรง คือการถามกันตรงๆ ซึ่งอาจจะใช้การสัมภาษณ์ให้เขียนรายงาน หรือตอบแบบสอบถาม แต่ต้องระวังการเสแสร้ง บิดเบือนความจริง เพราะตามปกติคนเรานั้นมักจะตอบตามที่

^{๑๒} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๑๕.

สังคมยอมรับ ตอบตามความนิยมของสังคม จึงต้องระวังเรื่องการใช้คำถาม เพื่อลวงเอาความจริงให้ได้

๒. การวัดทางอ้อม คือ เป็นวิธีการวัดที่ผู้ถูกวัดไม่รู้ตัวว่ากำลังถูกตรวจสอบระดับแรงงูใจ จึงได้ผลถูกต้องตามความเป็นจริงมากกว่าทางตรง เช่น ให้เล่าเรื่องจากภาพแบบ TAT, ให้ต่อคำแล้วให้นักจิตวิทยาวิเคราะห์หาระดับแรงงูใจ^{๑๑}

คาร์ณี พานทองพาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ ได้กล่าวว่ามีผู้เสนอทฤษฎีหลายทฤษฎีที่ได้อธิบายถึงพฤติกรรมอันเกิดจากแรงงูใจ โดยแต่ละทฤษฎีเชื่อว่าแรงงูใจเกิดจากสาเหตุต่างๆ คือ

๑) เกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic) คือ เชื่อว่ามูลเหตุสำคัญของมนุษย์ที่ทำให้เกิดแรงงูใจ ก็เพราะมนุษย์ต้องการที่จะหาความสุขส่วนตัว และพยายามหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด

๒) เกิดจากสัญชาตญาณ (Instinctual) คือ ความเชื่อที่ว่าคนเรามีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ได้โดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เนื่องจากสัญชาตญาณที่มีมาพร้อมกับการเกิดของมนุษย์ เช่น ปฏิกิริยาตอบสนองต่ออาหาร น้ำ หรือสิ่งเร้าทางเพศ เป็นต้น แรงงูใจจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามความเจริญเติบโตของคน และสัญชาตญาณจะเป็นสิ่งกำหนดขั้นต้นของปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในชีวิตมนุษย์ไว้เรียบร้อยแล้ว

๓) เกิดการมีเหตุผล (Cognitive) คือ แนวความคิดนี้เชื่อในเรื่องความสามารถ ในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ โดยคิดว่าคนเรามีความตั้งใจและความปรารถนา (Willing and Desiring) ของมนุษย์ที่จะกระตุ้นให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น ผู้ที่เชื่อตามแนวความคิดนี้คิดว่าคนเราทุกคนมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่างๆ โดยมีเหตุผล โดยรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ ต้องการอะไรและมีได้สนใจอะไรคือสาเหตุของพฤติกรรมนั้น

๔) เกิดจากแรงขับ (Drive) คือ แนวความคิดนี้เป็นการยกย่องในวงการจิตวิทยา และในปัจจุบันเชื่อว่าพฤติกรรมและอุปนิสัยของมนุษย์เราจะมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับดังกล่าว การที่คนเรามีความแตกต่างกัน ไปก็เพราะผลอันสืบเนื่องมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ได้สะสมมาเป็นเวลานานตามระบบของการตอบสนองความต้องการของแรงขับต่างๆ^{๑๒}

^{๑๑} สตีล วงศ์สุวรรณ, จิตวิทยาสังคม, อ่างแก้ว, หน้า ๔๓๑.

^{๑๒} คาร์ณี พานทองพาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ, ทฤษฎีการงูใจ, อ่างแก้ว, หน้า

สังคมยอมรับ ตอบตามความนิยมของสังคม จึงต้องระวังเรื่องการใช้จ่ายตาม เพื่อสัวงเอาความจริงให้ได้

๒. การวัดทางอ้อม คือ เป็นวิธีการวัดที่ผู้ถูกวัด ไม่รู้ตัวว่ากำลังถูกตรวจสอบระดับแรงจูงใจ จึงได้ผลถูกต้องตามความเป็นจริงมากกว่าทางตรง เช่น ให้เล่าเรื่องจากภาพแบบ TAT, ให้ต่อคำแล้วให้นักจิตวิทยาวิเคราะห์หาระดับแรงจูงใจ^{๑๑}

คาร์เน็ พานทองพาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ ได้กล่าวว่ามีผู้เสนอทฤษฎีหลายทฤษฎีที่ได้อธิบายถึงพฤติกรรมอันเกิดจากแรงจูงใจ โดยแต่ละทฤษฎีเชื่อว่าแรงจูงใจเกิดจากสาเหตุต่างๆ คือ

๑) เกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic) คือ เชื่อว่ามูลเหตุสำคัญของมนุษย์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ก็เพราะมนุษย์ต้องการที่จะหาความสุขส่วนตัว และพยายามหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด

๒) เกิดจากสัญชาตญาณ (Instinctual) คือ ความเชื่อที่ว่าคนเรามีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ได้โดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เนื่องจากสัญชาตญาณที่มีมาพร้อมกับการเกิดของมนุษย์ เช่น ปฏิกิริยาตอบสนองต่ออาหาร น้ำ หรือสิ่งเร้าทางเพศ เป็นต้น แรงจูงใจจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามความเจริญเติบโตของคน และสัญชาตญาณจะเป็นสิ่งกำหนดขั้นตอนของปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในชีวิตมนุษย์ไว้เรียบร้อยแล้ว

๓) เกิดการมีเหตุผล (Cognitive) คือ แนวความคิดนี้เชื่อในเรื่องความสามารถ ในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ โดยคิดว่าคนเรามีความตั้งใจและความปรารถนา (Willing and Desiring) ของมนุษย์ที่จะกระตุ้นให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น ผู้ที่เชื่อตามแนวความคิดนี้คิดว่าคนเราทุกคนมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่างๆ โดยมีเหตุผล โดยรู้ว่าคุณเองกำลังทำอะไรอยู่ ต้องการอะไรและมีได้สนใจอะไรคือสาเหตุของพฤติกรรมนั้น

๔) เกิดจากแรงขับ (Drive) คือ แนวคิดนี้เป็นการยกย่องในวงการจิตวิทยา และในปัจจุบันเชื่อว่าพฤติกรรมและอุปนิสัยของมนุษย์เราจะมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับดังกล่าว การที่คนเรามีความแตกต่างกันไปก็เพราะผลอันสืบเนื่องมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ได้สะสมมาเป็นเวลานานตามระบบของการตอบสนองความต้องการของแรงขับต่างๆ^{๑๒}

^{๑๑} สติติ วงศ์สุวรรณค์, จิตวิทยาสังคม, อ้างแล้ว, หน้า ๔๑๑.

^{๑๒} คาร์เน็ พานทองพาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ, ทฤษฎีการจูงใจ, อ้างแล้ว, หน้า

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ สรุปได้ว่า คนเราจะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ได้โดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เนื่องจากสัญชาตญาณที่มีมาพร้อมกับการเกิดของมนุษย์ และสัญชาตญาณจะเป็นสิ่งกำหนดขั้นคอนของปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในชีวิตมนุษย์ไว้เรียบร้อยแล้ว

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษานั้นเป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของคณะสงฆ์ เป็นการศึกษารัฐกำหนดขึ้น เพื่อการศึกษาของพระสงฆ์

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยสงฆ์ขึ้น ๒ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย และมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นสถานศึกษาระดับสูงของพระภิกษุสามเณร เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๒ และปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ตามลำดับ หลังจากที่มีการศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสองแห่งได้เจริญขึ้นมาตามลำดับ ทางมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงได้จัดแผนกมัธยมขึ้นมาเรียกว่า โรงเรียนบาลีมัธยมศึกษา กำหนดให้มีการเรียนบาลีนักธรรมและความรู้ชั้นมัธยมโดยรับผู้ที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เข้ามาเรียน และเมื่อโรงเรียนบาลีมัธยมศึกษาได้ได้แพร่ขยายออกไปยังต่างจังหวัดหลายแห่งมีพระภิกษุสามเณรเรียนกันมาก ทางคณะสงฆ์โดยองค์การศึกษา จึงกำหนดให้เรียกโรงเรียนประเภทนี้ใหม่ว่า โรงเรียนบาลีวิสามัญศึกษา สำนักเรียนวัด คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เปิดทำการสอบสอบได้ จะได้รับประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นมา มีพระภิกษุสามเณรเข้าเรียนกันมาก เป็นเหตุให้การศึกษาฝ่ายปริยัติธรรม(แผนกธรรม-บาลี) ลดความนิยมลง ทางคณะสงฆ์โดยสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ฟื้น ชุตินฺธโร) แม่กองบาลีสนามหลวง ได้จัดตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกบาลีแผนใหม่ขึ้นมา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ และได้ยกเลิกระเบียบของสังฆมนตรีว่าด้วยการศึกษาของโรงเรียนบาลีวิสามัญสำนักวัด โดยให้พระภิกษุสามเณรเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกบาลีแผนใหม่แทน แต่ปรากฏว่าไม่เป็นที่นิยมของพระภิกษุสามเณร มีจำนวนนักเรียนน้อย เพราะส่วนใหญ่พระภิกษุสามเณรเรียนเพื่อได้ประกาศนียบัตรจากกระทรวงศึกษาธิการอยู่ ดังนั้น นักเรียนในโรงเรียนดังกล่าว จึงได้พากันเข้าชื้อกันเป็นนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ของวัดซึ่งตั้งขึ้น โดยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการบ้าง

สมัครสอบเทียบบ้าง เข้าเป็นนักเรียนผู้ใหญ่บ้าง ทำให้การจัดการศึกษาของคณะสงฆ์เกิดความ
สับสนเป็นอันมาก^{๑๕}

ขณะเดียวกัน ได้มีผู้แทนราษฎร ได้ยื่นเรื่องราวขอให้กระทรวงศึกษาธิการเปิดการสอบ
สมทบในตัวชั้นประโยคให้แก่พระภิกษุสามเณร แต่กรมการศาสนา ร่วมกับกรมต่างๆที่เกี่ยวข้องได้
พิจารณาถึงความเห็นร่วมกันว่าควรจะต้อง โรงเรียนขึ้นประเภทหนึ่ง เพื่อสนองความต้องการของภิกษุ
สามเณร โดยให้เรียนทั้งวิชาธรรมและวิชาสามัญศึกษาควบคู่กันไป โดยไม่มีการสอบสมทบแต่ให้
กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการสอบเอง และโดยพระปรารภ ของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (จวน อุฏฐายี) ว่าการศึกษาทางโลกเจริญก้าวหน้าตาม
ความเปลี่ยนแปลงของโลกบ้าง การศึกษาพระปริยัติธรรมก็จำเป็นต้องปรับตัวไป ตามความ
เปลี่ยนแปลงของโลกบ้าง จึงเห็นสมควรที่จะมีหลักสูตร พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ทั้งนี้
เพื่อให้ผู้ศึกษาได้มีโอกาสบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ทั้งทางโลกและทางธรรมควบคู่กันไป ใน
ที่สุดกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติ
ธรรม แผนกสามัญศึกษาขึ้น เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๔ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่า
ด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ.๒๕๑๕ (ปัจจุบันใช้ระเบียบสำนักงาน
พระพุทธศาสนาแห่งชาติ) ว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ.๒๕๔๖ โดยมี
วัตถุประสงค์ที่จะให้ศึกษาใน โรงเรียนดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อศาสนจักรและฝ่ายบ้านเมือง
กล่าวคือทางฝ่ายศาสนจักรก็จะได้ศาสนทายาทที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรม
พระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง เป็นผู้ประพฤติดี ประพฤติชอบ ดำรงอยู่ในสมณธรรม สมควรแก่ภาวะ
สามารถธำรงและสืบต่อพระพุทธศาสนาให้เจริญสถาพรต่อไป และถ้าหากเป็นพระภิกษุสามเณร
เหล่านี้ลาสิกขาบทไปแล้ว ก็สามารถเข้าศึกษาในสถานศึกษาของรัฐได้ หรือเข้ารับ
ข้าราชการสร้างประโยชน์ให้ก้าวหน้าแก่ตนเองและบ้านเมือง ในระยะเริ่มแรกมีเจ้าอาวาส ๕๑ แห่ง
รายงานเสนอจัดตั้งต่อกรมการศาสนา ปัจจุบันการศึกษาก้าวหน้าตามลำดับ มีโรงเรียนพระปริยัติ
ธรรม แผนกสามัญศึกษา ๔๐๓ โรง มีนักเรียน ๕๔,๓๐๐ รูป ปัจจุบันโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ^{๑๖}

^{๑๕} มาณพ พลไพรินทร์, หลักการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๒,
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๓๕), หน้า ๒๓-๒๖.

^{๑๖} พระราชวรมุนี, ปรัชญาการศึกษาไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วรพจน์พิมพ์,
๒๕๓๖), หน้า ๓๓๕.

๒.๓.๑ ระเบียบโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ดำเนินการตามกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบ
ดังนี้

- ๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไข(เพิ่มเติม) พ.ศ.๒๕๔๕
มาตราที่ ๑๒ กำหนดว่า นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้
บุคคล ครอบครัวยุ องค์กรชุมชน องค์กรมหาชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ
และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง
มาตรา ๑๔ บุคคล ครอบครัวยุ องค์กรชุมชน องค์กรมหาชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา
สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิ
ได้รับสิทธิประโยชน์ ตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

- ๑) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความ
ดูแลรับผิดชอบ
- ๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด
- ๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด
- ๔) กฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิในการจัดการศึกษาโดยสถาบันพระพุทธศาสนา
- ๕) ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก
สามัญศึกษา พ.ศ.๒๕๔๖ และกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบัน
พระพุทธศาสนา พ.ศ.๒๕๔๘ ในข้อที่ ๓ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันพระพุทธศาสนา
แบ่งเป็นระดับ ดังต่อไปนี้

- ๑) การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ๒) การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกธรรม และการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกบาลีที่ได้
จัดให้แก่พระภิกษุสามเณร ซึ่งมีพื้นฐานความรู้ไม่ต่ำกว่าระดับประถมศึกษาปีที่หก หรือเทียบเท่า และได้
ศึกษาวิชาสามัญเพิ่มเติมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด
โดยคำแนะนำของมหาเถรสมาคม ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่แบ่งเป็นระดับ ดังต่อไปนี้
- (ก) การศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกธรรม เป็นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

หนังสืออ้างอิง
(REFERENCE BOOK)

๑๕

ใช้ใช้เฉพาะในชั้นเรียนเท่านั้น

(ข) การศึกษาพระปริยัติ แผนกบาลี ชั้นเปรียญธรรม ๓ ประโยค เป็นการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย^{๑๑}

๒.๓.๒ การบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

ปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบของการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา คือสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี โดยมีกองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำกับดูแล โดยมีโครงสร้างการบริหารจัดการดังนี้

ภาพประกอบที่ ๒.๒ โครงสร้างการบริหารจัดการ การศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

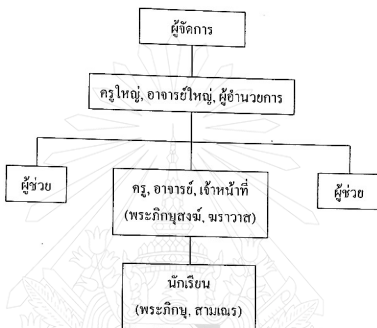
^{๑๑} กองพุทธศาสนศึกษา, “คู่มือการปฏิบัติงาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม”, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๔๕, (อัดสำเนา).

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดทขอบอยู่ในที่อื่น ไม่สมควร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอขอบคุณ

๒.๓.๓ การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา
 การบริหาร โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในแต่ละโรงเรียน จะมีโครงสร้าง
 และรูปแบบการบริหารงานดังนี้

ภาพประกอบที่ ๒.๓ การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

๒.๔ แนวทางการจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ได้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔ เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นสถานศึกษาที่มีเป้าหมายเฉพาะ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นผู้มีคุณธรรม ความรู้ ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัย เป็นศาสนทายาทที่ดีของพระพุทธศาสนา จึงให้เพิ่มเติมและปรับปรุงมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นในบางสาระ และบางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ การจัดการศึกษาของไทยเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพนั้น ต้องมีแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นระบบการปฏิบัติในแนวทางเดียวกันได้ ใช้แนวทางดังนี้

๒.๔.๑ การจัดการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๒๒ กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่าจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครูผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้

การจัดการเรียนรู้ ตามแนวทางการจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จึงมุ่งปลูกฝังและพัฒนาให้นักเรียนให้มีความสามารถในการคิด การจัดการ การแก้ปัญหา มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นศาสนทายาทที่ดีของพระพุทธศาสนาสังคมประเทศไทย

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่างๆ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิด ค้นพบหาความรู้ด้วยตนเองและจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง โดยเฉพาะในชุมชนของตนเอง โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ดังนี้

กลุ่มภาษาไทยและกลุ่มภาษาต่างประเทศ

- กระบวนการอ่าน
- กระบวนการฟัง
- กระบวนการพูด
- กระบวนการดูและพินิจ (virwin)
- กระบวนการคิดวิเคราะห์ในเชิงตรรกะ

กลุ่มคณิตศาสตร์

- ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์
- ทักษะการคิดคำนวณ
- กระบวนการเชิงเหตุผล
- กระบวนการคิดวิเคราะห์ในเชิงตรรกะ ฯลฯ

กลุ่มวิทยาศาสตร์

- ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์
- ทักษะการคิดวิเคราะห์
- กระบวนการการแก้ปัญหา
- กระบวนการสืบสอบ

กระบวนการฝึกปฏิบัติทางเทคโนโลยี ฯลฯ

กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กระบวนการจัดกลา

ทักษะการสอน

กระบวนการทางพระธรรมวินัย

กระบวนการศึกษาศาสนปฏิบัติ

กระบวนการคำนิยมประชาธิปไตย

วิธีการทางประวัติศาสตร์

กระบวนการภูมิศาสตร์

กระบวนการคิดวิเคราะห์

กระบวนการการแก้ปัญหา ฯลฯ

กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา

ทักษะชีวิต

ทักษะสุขภาพ

กระบวนการฝึกปฏิบัติทางพลศึกษา(ประยุกต์แนวทางพระพุทธศาสนา)

กระบวนการคิดวิเคราะห์

กลุ่มศิลปะ

กระบวนการฝึกปฏิบัติทางทัศนศิลป์(เน้นการบูรณาการทางพุทธศาสนา)

กระบวนการฝึกปฏิบัติดนตรี(ไทย-สากล) (เน้นการบูรณาการทางพุทธศาสนา)

กระบวนการฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์(ไทย-สากล) (เน้นการบูรณาการทางพุทธศาสนา)

กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กระบวนการทำงาน

ทักษะการจัดการ

กระบวนการแก้ปัญหา

กระบวนการออกแบบเทคโนโลยี(Design technology)^{๔๔}

๒.๔.๒ แนวทางการจัดการเรียนรู้

ช่วงชั้นที่ ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ เน้นผู้เรียน ได้สำรวจความถนัด ความสนใจของตนเอง การพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถ ทักษะพื้นฐานการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต ให้ความสำคัญสมดุล

^{๔๔} เรื่องเดียวกัน.

ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม ความรับผิดชอบ การสร้างเสริมสุขภาพของ
ตนเองและชุมชน ความภูมิใจในความเป็นไทย เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ
ช่วงชั้นที่ ๔ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ การจัดการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ และ
ทักษะเฉพาะด้าน มุ่งปลูกฝังความรู้ ความสามารถและทักษะทางวิชาการและเทคโนโลยี เน้น
ความคิดระดับสูง ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน ทั้งในด้านอาชีพการศึกษาเฉพาะทาง
และการศึกษาต่อ

๒.๔.๓ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตาม
ศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่ม
การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วย
ตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญได้แก่การพัฒนาองค์รวมของ
ความเป็นมนุษย์ให้ครบถ้วนทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะ
แสดงนโยบายของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยสัมพันธ์กับเป็นศาสน
ทายาทที่ดีและมีคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังการสร้าง
จิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและ
วิธีการที่เหมาะสมผสมผสานของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีดังนี้

๑) กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้
เหมาะสมกับศักยภาพ และความแตกต่างของนักเรียน สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน
เสริมสร้างทักษะ ชีวิต วุฒิภาวะ อารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี
ซึ่งผู้สอนแต่ละคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อ การพัฒนาตนเองสู่
โลกอาชีพและการมีงานทำ

๒) กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่
ศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงาน
ร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้แก่

๒.๑ กิจกรรมของสงฆ์ เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการ
ประพฤติปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัย เพื่อความเป็นศาสนทายาทที่ดี ที่ประพฤติปฏิบัติตามหลัก
พระธรรมวินัย เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะคุณธรรม จริยธรรมตามหลักพระธรรม
วินัยที่กำหนดเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒.๒ กิจกรรมชุมนุมตามความสนใจ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาหา
ความรู้ตามความสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพให้สูงขึ้น

๒.๒.๑ ชุมนุมส่งเสริมวิชาการ ประกอบด้วย

- ๑) ชุมนุมภาษาไทย
- ๒) ชุมนุมคณิตศาสตร์
- ๓) ชุมนุมสังคมศึกษา
- ๔) ชุมนุมภาษาต่างประเทศ
- ๕) ชุมนุมวิทยาศาสตร์
- ๖) ชุมนุมอื่นๆ

๒.๒.๒ ชุมนุมส่งเสริมความถนัดและความสนใจ

- ๑) ชุมนุมคอมพิวเตอร์
- ๒) ชุมนุมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ๓) ชุมนุมทันข่าวทันเหตุการณ์
- ๔) ชุมนุมทัศนศึกษา
- ๕) ชุมนุมมัลติมีเดีย

๒.๔.๔ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มุ่งจัดการเรียนรู้ โดยใช้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ มากกว่า ๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ขึ้นไปรวมเข้าด้วยกันภายใต้เรื่องราว โครงการ หรือกิจกรรมเดียวกัน เพื่อเกิดองค์ความรู้ในภาพรวมที่หลากหลาย และเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสาระการเรียนรู้ต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้

๒.๔.๕ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการมี ๒ ลักษณะ คือ

๑) การบูรณาการ ในสาระการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน

๒) การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีด้วยกัน ๔ รูปแบบ คือ

๒.๑ การบูรณาการแบบสอดแทรก (Infersion) ดำเนินการ โดยครูผู้สอนในสาระการเรียนรู้หนึ่ง ได้ดำเนินเนื้อหาการเรียนรู้มาบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ที่ครูสอน

๒.๒ บูรณาการแบบคู่ขนาน (Pavallel) เป็นการจัดการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ต่างคนต่างสอนแต่ละแบบในการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งการจัดการเรียนรู้แต่ละระดับสะท้อนถึงองค์ประกอบของหัวเรื่อง (Thewe) ความคิดรวบยอด (Concept) หรือปัญหา (Problem)

๒.๓ บูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary) โรงเรียนจะให้ครูผู้สอนใน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ นำสาระของตนมาร่วมพิจารณา และร่างแผนร่วมกันเกี่ยวกับหัวเรื่อง) ความคิดรวบยอด (Concept) หรือปัญหา (Problem) และต่างคนต่างไปสอน แต่มีการมอบหมายงาน หรือโครงการร่วมกัน ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เข้าด้วยกัน

๒.๔ บูรณาการแบบข้ามวิชา (Transdisciplinary) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอน จะร่วมกันเป็นคณะ มีการวางแผนร่วมกันและร่วมการสอนเป็นคณะ โดยผู้เรียนกลุ่มเดียวกัน

๒.๔.๖ การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กำหนดให้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดการ เรียนรู้โดยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสศึกษาค้นหาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตามความสามารถ ความคิด ความสนใจ โดยอาศัยกระบวนการการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่ง โครงงานที่ ทางโรงเรียนควรที่จะมอบหมายให้นักเรียนจัดทำจะมีทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยมีลักษณะ ของโครงงาน ๔ ประเภท ดังนี้

๑) โครงงานตามประเภทสำรวจ รวบรวมข้อมูล เป็นการสำรวจรวบรวมข้อมูล แล้วนำ ข้อมูลมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ และนำเสนอในรูปแบบต่างๆ

๒) โครงงานประเภททดลอง เป็นการออกแบบทดลอง เพื่อศึกษาผลของตัวแปรตัวหนึ่ง ที่มี ต่อตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่ต้องศึกษา โดยควบคุมตัวแปรอื่นๆ ซึ่งโครงงานประเภทนี้จะใช้ในการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

๓) โครงงานประเภทพัฒนาหรือประดิษฐ์ เป็นการประยุกต์ทฤษฎีหลักการทางวิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่นๆ ซึ่งผู้เรียนต้องมีพื้นฐานในเรื่องนั้นๆ เป็นอย่างดี ซึ่งในการประเมิน โครงงานเป็นหัวใจ สำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ จะเป็นการประเมินร่วมกันเช่น

- ๓.๑ ผู้เรียนประเมินเอง
- ๓.๒ เพื่อนช่วยประเมิน
- ๓.๓ ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาประเมิน
- ๓.๔ ผู้ปกครองประเมิน
- ๓.๕ บุคคลอื่นๆ ที่สนใจและมีส่วนเกี่ยวข้องร่วมประเมิน"

"สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, แนวทางการจัดการศึกษตามหลักสูตรสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๐), หน้า ๑๔๕-๑๕๐.

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มุ่งปลูกฝังและพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการคิด การจัดการ การแก้ปัญหา มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นศาสนทายาทที่ดีของพระพุทธศาสนาสังคมประเทศชาติเพื่อความเป็นศาสนทายาทที่ดี ที่ประพฤติปฏิบัติตามหลักพระธรรมวินัย เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

๒.๔.๖ พระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบด้วย

หมวด ๑ ว่าด้วยบททั่วไปเกี่ยวกับความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาประกอบด้วย ๔ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๖ มุ่งจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา ๗ กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และความรู้อื่นเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา ๘ การจัดการศึกษาขั้นต้น การศึกษาด้านชีวิตสำหรับประชาชน การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

หมวด ๒ ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ประกอบด้วย ๕ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งผู้บกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

หมวด ๓ ว่าด้วยระบบการศึกษา ประกอบด้วย ๖ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๑๕ การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย มาตรา ๑๖ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรา ๑๗ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กที่มีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับหลักเกณฑ์และวิธีการนั้นอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกระทรวง มาตรา ๑๘ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษา เช่น ศูนย์เด็กเล็ก โรงเรียน และศูนย์การเรียน

หมวด ๔ ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษาประกอบด้วย ๘ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๒๒ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา เช่น ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเอง กับสังคม ได้แก่ ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มาตรา ๒๔ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ สถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องผสมผสานสาระความรู้ต่างๆอย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และจัดการความรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาสถานที่^{๑๐}

๒.๔.๘ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความหมายการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีผู้ให้คำนิยามการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้มากมาย เช่น องค์การยูเนสโก ซึ่งเป็นศูนย์รวมของนานาชาติในด้านการศึกษา ได้ให้คำนิยามการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ว่า เป็นการศึกษาสำหรับคนทุกเพศทุกวัย ให้มีโอกาสดูเรียนความรู้ทั่วไปที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิตปลูกฝังให้เกิดความอยากเรียนอยากรู้ มีทักษะในการเรียนด้วยตนเอง รู้จักถาม ตั้งเกิด วิเคราะห์ ตระหนักว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่น^{๑๑}

^{๑๐} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕, (ปฐมธานี : บริษัทสกายบุ๊ก จำกัด, ๒๕๔๘), หน้า ๒-๔.

^{๑๑} Cartwright, ๑๙๗๐: ๔๐๗, "การศึกษาขั้นพื้นฐาน", ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕,

การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การสอนให้มีทักษะในการสื่อสาร คิดคำนวณ และเข้าสังคม เพื่อให้บุคคลอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณเป็น สามารถค้นคว้าหาความรู้ต่อไปได้ รู้จักโลกแห่งกว้าง นหน่วยสวัสดิการสังคม ทำงานกับนายจ้างได้ รู้จักการบริโภคที่เหมาะสม รู้จักการปรับปรุงสุขภาพ^{๒๒}

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๓๕ ได้กล่าวไว้ในหมวดที่ ๓ แนวนโยบาย การศึกษาว่า ให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของปวงชน รัฐพึงเร่งรัดและขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชนอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้น ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่าทางราชการไทยได้ถือว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานมีขอบเขตรอบคลุมถึง การศึกษาระดับมัธยมด้วย^{๒๓}

๒.๔.๘ หลักการการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑) บิดหลักการสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งฐานะทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ แต่ในขณะเดียวกันจะต้องมีส่วนที่ผู้เรียนได้รับความรู้ประสบการณ์ และสมรรถภาพพื้นฐานเดียวกัน ในฐานะที่เป็นคนไทยไม่ว่าจะเรียนอยู่ในโรงเรียนที่ตั้งในส่วนไหนของประเทศไทยก็ตาม

๒) สาระของการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะผสมผสาน อย่างได้สัดส่วนระหว่างวิชาการ วิชาชีพ และวิชาสมรรถภาพพื้นฐาน อันทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาอย่างแน่นอน และสามารถแสดงให้เห็นความแตกต่างไปจากผู้ที่ไม่ได้เรียนในระดับศึกษานี้อย่างชัดเจน

๓) การจัดกิจกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและการสนับสนุน จากผู้ปกครอง สถานประกอบการ หน่วยงานทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชน ตลอดจนชุมชนหรือท้องถิ่น และจากหน่วยงานหรือองค์การระหว่างประเทศโดยมีการระดมทรัพยากรจากหน่วยงานต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด^{๒๔}

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ความหมายของการศึกษา ว่าเป็น กระบวนการเรียนรู้ที่เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์

^{๒๒} เรืองเดียวกัน.

^{๒๓} ฝ่ายวิชาการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร : พิธีกร์เซ็นเตอร์, ๒๕๓๘), หน้า ๒๗.

^{๒๔} ศึกษาธิการ, กระทรวง, หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๔), หน้า ๔.

जर लोगความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการ เรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต^{๒๙}

สรุปได้ว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือการจัดการศึกษาแต่ละระดับก่อนวัยเรียน ไปจนถึงชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนใหญ่ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

๒.๕ สภาพพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นสถานศึกษาสังกัด สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้น เพื่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับพระภิกษุสามเณร จากเดิมที่มีอยู่ คือแผนกธรรมและแผนกบาลี เพื่อให้ผู้ศึกษามีโอกาสได้ศึกษาวิชาสามัญเพิ่มขึ้น โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เริ่มมีการก่อตั้งหลังจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้ระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๔ และพ.ศ. ๒๕๑๕ จำนวน ๕ แห่ง ตามลำดับเวลาดังต่อไปนี้

๑) โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ วัดกลางมิ่งเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พระครูกิตติคุณวัฒน์ เป็นผู้จัดการ พระครูสุตพัฒน์โชติ เป็นหัวหน้าสถานศึกษา

๒) โรงเรียนธวัชปริยัติ วัดเวฬุวน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จัดตั้งเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๐ พระราชพรหมจริยคุณ เป็นผู้จัดการ พระครูเวฬุวันกิจจาทร เป็นหัวหน้าสถานศึกษา

๓) โรงเรียนมงคลญาณปริยัติ วัดสระทอง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จัดตั้ง เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๔ พระครูภาวนาวิหารคุณ เป็นผู้จัดการ พระครูสุวรรณสรานุกิจ เป็นหัวหน้าสถานศึกษา

๔) โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดบูรพาภิราม วัดบูรพาภิราม ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ พระราชธรรมโสภณ เป็นผู้จัดการ พระมหาวิรัตน์ ชินวโร เป็นหัวหน้าสถานศึกษา

^{๒๙} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕, อ้างแล้ว, หน้า ๑.

๕) โรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย วัดบึงพระลานชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ พระธรรมจิติญาณ เป็นผู้จัดการพระมหาอนก อมรเวโช เป็นหัวหน้าสถานศึกษา^{๖๖}

๒.๕.๑ วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นศาสนทายาทที่ดี เป็นผู้นำด้านศาสนธรรม และศาสนพิธี สืบสานวัฒนธรรมประเพณี สามารถประยุกต์หลักธรรมและองค์ความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

๒.๕.๒ เป้าหมาย

๑) ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ที่พึงประสงค์ ปฏิบัติตนเหมาะสมกับสมณสาธูป อยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข

๒) ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดผู้เรียนเป็นศาสนทายาทที่ดีของพระพุทธศาสนา และสามารถเผยแผ่หลักธรรมได้อย่างถูกต้อง

๒.๕.๓ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

๑) ผู้เรียนมีระเบียบวินัย และปฏิบัติตนเหมาะสมกับสมณสาธูป

๒) ผู้เรียนมีความสามารวมกาย วาจา มีบุคลิกภาพที่ดี

๓) ผู้เรียนเห็นคุณค่า ศรัทธาในพระพุทธศาสนา และมีเจตนาที่ดีต่อการเป็นศาสนทายาท

๔) ผู้เรียนมีความสามารถเผยแผ่หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

๕) ผู้เรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖) ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ มีความกตัญญูคุณเทวี

๗) ผู้เรียนมีความประหยัด รู้จักใช้ทรัพย์สินสิ่งของของตน และส่วนรวมอย่างคุ้มค่า

๘) ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกเห็นประโยชน์แก่ส่วนรวมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพัฒนาสิ่งแวดล้อม และภูมิใจในภูมิปัญญาไทย

๙) ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์

๑๐) ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

๑๑) ผู้เรียนปลอดภัยจากสิ่งเสพติดให้โทษและสิ่งมีันเมา

๑๒) ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา ในการวิเคราะห์

^{๖๖} กองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ทับเนียบโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๔๕), หน้า ๗๑-๗๓.

- วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อตนเองหรืออย่างอิสระเหมาะสมกับสมณสาธูป
- ๑๓) ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุภาพกาย สุภาพจิตที่ดี และการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสมณสาธูป
- ๑๔) ผู้เรียนมีความอดทนอดกลั้น

๒.๖ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทิพวัลย์ บินะกาสัง ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น(ศึกษาศาสตร์)ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๓๘ คน ผลการวิจัยพบว่า “แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น(คณะศึกษาศาสตร์)ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับความสำคัญของแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น(คณะศึกษาศาสตร์)ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เรียงจากมากมาไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้ ๑)ด้านบุคลากร ๒)ด้านการเรียนการสอน ๓)ด้านสถาบัน ๔)ด้านเหตุผลส่วนตัว”^{๒๐๓}

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ทางด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการและด้านคุณลักษณะของสถาบัน โดยจำแนกนักศึกษาตามวิทยาเขต สาขาวิชาชีพที่เลือกศึกษาต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า “องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้แก่ องค์ประกอบด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ด้านคุณลักษณะส่วนตัว และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขต สาขาวิชาชีพ ผลสัมฤทธิ์ และที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชา

^{๒๐๓}ทิพวัลย์ บินะกาสัง, “แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น(คณะศึกษาศาสตร์)ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น). ๒๕๓๕. ๑๑๕ หน้า.

บริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานครทางด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน^{๒๔}

สุทธิยา จองสว่าง ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มปัจจัยสำคัญสูงสุดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ ความพร้อมทางด้านพื้นฐานความรู้ของตนเอง ความต้องการของตนเอง สถานภาพส่วนตัว และความสะดวกในการเดินทาง

กลุ่มปัจจัยที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ วิทยุทัศน์ในการประกอบอาชีพ ความเหมาะสมกับฐานะทางการเงิน และการได้รับแรงจูงใจของมหาวิทยาลัยเอกชน

ส่วนปัจจัยที่สำคัญสุดท้าย ได้แก่ ปัจจัยด้านการชี้แนะของผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแรงดึงดูดของแต่ละมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนนั้น มีทั้งส่วนที่เหมือนกันและส่วนที่แตกต่างกัน ดังนี้

๑) ส่วนที่เหมือนกัน ได้แก่ ด้านความพร้อมทางด้านพื้นฐานความรู้ของตัวเอง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนมากที่สุด ในหมู่นักศึกษาของ ๒ มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยและมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ด้านความสะดวกในการเดินทางเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนมากที่สุด ในหมู่นักศึกษาของ ๒ มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยเกริกและมหาวิทยาลัยศรีปทุม

๒) ส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อโดยมีเหตุผลเรียงตามลำดับความสำคัญ ๕ อันดับแรก คือ การได้รับแรงจูงใจของมหาวิทยาลัย (ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย) สถานภาพส่วนตัว (มีคณะที่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัด) ความพร้อมทางด้านพื้นฐานความรู้ของตัวเอง (การที่สามารถสอบผ่านการคัดเลือก) ความเหมาะสมกับฐานะทางการเงิน (ผู้ปกครองมีความสามารถสนับสนุนทางการเงินในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา) และการได้รับแรงจูงใจของมหาวิทยาลัย (การพอใจในภาพพจน์ของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยเกริก นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยมีเหตุผลเรียงลำดับความสำคัญ ๕ อันดับแรก คือ ความต้องการของตัวเอง (นักศึกษาต้องการได้รับปริญญาตรงกับคณะที่ตัวเองชอบ)

^{๒๔} สมพงค์ จิตจรูสอำพัน, "องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร", วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.(บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ). ๒๕๔๐. ๑๐๐ หน้า.

ความสะดวกในการเดินทาง (มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้บ้านทำให้ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย) ความเหมาะสมกับฐานะทางการเงิน (ค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัยนี้เหมาะสมกับฐานะของนักศึกษา) ความสะดวกในการเดินทาง (การเดินทางระหว่างบ้านและมหาวิทยาลัยไปมาสะดวก) และความร่วมมือทางด้านพื้นฐานความรู้ของตัวเอง

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อโดยมีเหตุผลเรียงตามลำดับความสำคัญ ๕ อันดับแรก คือ ความต้องการของตนเอง (นักศึกษาต้องการได้ปริญญาตรงกับคณะที่ตัวเองชอบ) ความเหมาะสมกับฐานะทางการเงิน (ผู้ปกครองมีความสามารถสนับสนุนทางการเงินในการเรียนต่อระดับอุดมศึกษานี้) ความพร้อมทางด้านพื้นฐานความรู้ของตัวเอง (การที่สามารถสอบผ่านการคัดเลือก) ความสะดวกในการเดินทาง (มหาวิทยาลัยนี้อยู่ใกล้บ้านช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย) และความต้องการของตัวเองตามลำดับ

มหาวิทยาลัยศรีปทุมนักศึกษเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยมีเหตุผลเรียงลำดับความสำคัญ ๕ อันดับแรก คือ ความต้องการของตัวเอง (นักศึกษาต้องการได้ปริญญาตรงกับคณะที่ตนเองชอบ) ความเหมาะสมกับฐานะทางการเงิน (ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนด้านการเงินในการเรียนต่อระดับอุดมศึกษานี้) สถานภาพส่วนตัว (มีคณะที่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัด) ปัจจัยด้านความสะดวกในการเดินทาง (การเดินทางไปมาสะดวก) และความเหมาะสมกับฐานะทางการเงิน (ค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัยนี้เหมาะสมกับฐานะ) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยมีเหตุผลสำคัญเรียงตามลำดับความสำคัญ ๕ ลำดับแรก คือ ความพร้อมทางด้านพื้นฐานความรู้ของตัวเอง (การที่สามารถสอบผ่านการคัดเลือก) การได้รับแรงจูงใจของมหาวิทยาลัย (ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นแรงจูงใจ) สถานภาพส่วนตัว (มีคณะที่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัด) ความต้องการของตัวเอง (มีคณะที่ชอบและต้องการเรียนมากที่สุด) และด้านการชี้แนะของผู้ปกครอง (ผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษาต่อที่นี่) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยมีเหตุผลสำคัญโดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ๕ อันดับแรก คือ สถานภาพส่วนตัว (มีคณะที่สอดคล้องกับความต้องการและความถนัด) ความพร้อมทางด้านพื้นฐานความรู้ของตัวเอง (การที่สามารถสอบผ่านการคัดเลือก) วิสัยทัศน์ในการประกอบอาชีพ (ผู้ปกครองต้องการให้เข้าศึกษาต่อที่นี่เพราะเมื่อสำเร็จจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้แล้วจะมีโอกาสเข้าทำงานและมีรายได้สูง โดยจากความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย) ความต้องการของตัวเอง (นักศึกษาต้องการได้ปริญญาตรงกับคณะที่ตัวเองชอบ) และการได้รับแรงจูงใจของ

มหาวิทยาลัย (เพราะความมีชื่อเสียงในด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ที่ได้ยินได้ฟังมาทำให้
สนใจมาก) ตามลำดับ^{๒๔}

จิราภรณ์ ไหวติ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา ๒๕๔๐ ระบบพิเศษ รุ่นที่ ๑๐ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ศูนย์พัฒนาการศึกษา
อุดรธานี และระบบปกติ รุ่นที่ ๑๘ จำนวน ๘๖๑ คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน ๖๐๐ คน โดยจากการ
สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กำหนดโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and
Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรการส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ ผลการวิจัย
พบว่า “แรงจูงใจของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา ๒๕๔๐ พบว่ามี
แรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง ๑ ด้าน คือ ด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่อ นอกจากนั้นมีแรงจูงใจ
อยู่ในระดับมากทุกด้าน การจัดลำดับความสำคัญของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีความสำคัญอันดับแรกคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาคือ ด้านสถาบัน
ด้านทั่วไป ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตรและสาขาวิชา และด้านการจูงใจจากบุคคลและ
สื่อ”^{๒๕}

ภัสรา จันทร์มุข ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ผลการวิจัย
พบว่า

๑) แรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ของนักเรียนรวมทุกด้านอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดย
เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้าน
สังคม ด้านอาชีพ และด้านสวัสดิการ

๒) ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ของ
นักเรียนเพศชายและเพศหญิง โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

^{๒๔} สุทธิยา ของสว่าง, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
เกริก), ๒๕๔๐. ๑๐๕ หน้า.

^{๒๕} จิราภรณ์ ไหวติ, “แรงจูงใจการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ปีการศึกษา ๒๕๔๐”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), ๒๕๔๑. ๑๑๕ หน้า.

นักเรียนมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านสวัสดิการ และด้านชื่อเสียงของสถาบันสูงกว่าเพศชาย ส่วนแรงจูงใจในการเข้าเรียนในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

๓) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาพสตรี ของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นต้น ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง และระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านอาชีพ และด้านการพัฒนาตนเองสูงกว่านักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง นักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นต้นมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในด้านสังคม ด้านสวัสดิการ ด้านชื่อเสียงของสถาบันสูงกว่านักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางและระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง^{๓๓}

ทรงวุฒิ วัฒนขจร ได้ทำวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่จูงใจในการมาเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญระดับปริญญาการศึกษาหมาบัณฑิต กล่าวถึงมูลเหตุที่จูงใจในการศึกษาว่า "เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับ จะแตกต่างกันออกไปตามวัยฐานะและโอกาส ซึ่งในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลายหรือวัยที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ กลุ่มอายุระหว่าง ๑๖-๒๕ ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้ จะเริ่มมองเห็นแนวทางชีวิตของตน ซึ่งสามารถศึกษาได้จากบุคคลรอบข้างบางคนอาจจะต้องเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวจากครอบครัวของตนเอง ครอบครัวของเพื่อน ญาติพี่น้องหรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนนั้นอาจเริ่มหันเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การเลือกเรียนในคณะ สาขา ที่สามารถหางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญจะต้องเป็นงานที่ตนมีใจรักในงานที่ทำและชอบที่จะทำงานนั้นด้วย บางครั้งการเลือกเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นนั้น มักขึ้นอยู่กับคำนิยามของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน ๆ เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานในสังคมไทยนั้น ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้บุตรหลานได้สามารถที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง พ่อแม่ ญาติพี่น้องบางคนที่มีคำนิยามแบบเก่า ๆ ว่าการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่จะทำให้บุตรหลานของตนได้มีโอกาสได้ทำงานที่ดีๆ มีเงินเดือนประจำสูงๆ ได้มีโอกาสเป็นเจ้าของคนงานเป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่และวงศ์ตระกูล โดยมีได้คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนในเรื่องของการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับที่สูงเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้สามารถเรียนได้ ซึ่งอาจจะเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก

^{๓๓}ภัสรา จันโทษ, "แรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาพสตรี", วิทยานิพนธ์การศึกษาหมาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), ๒๕๔๒, ๑๒๐ หน้า.

ส่วนครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีก็ไม่สามารถที่จะส่งบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน และเมื่อมีโอกาสในภายหน้า อีกทั้งยังมีความสนใจจึงจะกลับเข้ามาศึกษาต่อใหม่ ๖ ในการเข้าศึกษาของกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะที่แตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มนี้ มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนให้ความสนใจและเพื่อเพิ่มทุนวิद्यฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ^{๑๒}

พระมหาบุญทัย นนสีลา ได้ทำการวิจัยเรื่อง มุทเหตุการเข้ามาเรียนของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

๑) นักเรียนโดยรวมจำแนกตามสถานภาพและระดับชั้นการศึกษา มีมูลเหตุของการเข้ามาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีมูลเหตุของการเข้ามาเรียนด้านสวัสดิการ อยู่ในระดับปานกลาง

๒) นักเรียนที่เป็นพระภิกษุกับนักเรียนที่เป็นสามเณรมีมูลเหตุของการเข้ามาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านชื่อเสียงของโรงเรียนนักเรียนที่เป็นสามเณรมีมูลเหตุของการเข้ามาเรียนมากกว่านักเรียนที่เป็นพระภิกษุ

๓) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีมูลเหตุของการเข้ามาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านสวัสดิการนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีมูลเหตุของการเข้ามาเรียนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย^{๑๓}

พระมหาธานินทร์ ฐิติวีโร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า "มีนักเรียนตอบแบบสอบถาม ๑๘๒ รูป ระดับอายุของนักเรียนส่วนใหญ่ ๑๖-๒๐ ปี การศึกษาเดิมก่อนเข้าเรียนพบว่า ส่วนมากจะชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เกี่ยวกับ

^{๑๒} ทรงวุฒิ วัฒนขจร, "องค์ประกอบที่จูงใจในการมาเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญระดับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต", ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), ๒๕๔๓, ๑๒๐ หน้า.

^{๑๓} พระมหาบุญทัย นนสีลา, "มูลเหตุการเข้ามาเรียนของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม", วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), ๒๕๔๔, ๑๑๕ หน้า.

ครอบครัวพบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และยังมีชีวิตอยู่ อาชีพของบิดามารดาพบว่า ส่วนใหญ่ทำนา เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก

การวิจัยครั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อ แล้วสามารถปรับเข้ากับหลักธรรมในทางพระพุทธศาสนา เรื่องอิทธิบาท ๔ ซึ่งเป็นหลักธรรมนำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมาย ซึ่งได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา คือเมื่อนักเรียนมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียนแล้ว นักเรียนควรจะต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีความคิดและจิตใจที่ตั้งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน พร้อมทั้งมีความคิดไตร่ตรองโดยใช้เหตุผลต่อการเรียน^{๓๓}

เอกสิทธิ์ สนามทอง ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า “กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยตนเอง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ความมีภาพลักษณ์ทางด้านชื่อเสียงทางวิชาการของสถาบัน การเป็นสถาบันที่มีความทันสมัยทางด้านสื่อและเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์และสามารถรองรับนักศึกษาได้อย่างเพียงพอ การจัดให้มีทุนการศึกษาประเภทต่างๆ ตลอดจนสถาบันจะต้องมีอุปกรณ์การศึกษา อาคารสถานที่ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่างๆ การมีสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสมกับการศึกษา”^{๓๔}

ต้นสนีย์ ภูพหุสพัฒนา ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า “แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลางและระดับดี ปัจจัยที่

^{๓๓}พระมหาอาณานิทร จิตวิโร, “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต.(บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๔๕, ๑๔๐ หน้า.

^{๓๔}เอกสิทธิ์ สนามทอง, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต), ๒๕๔๗, ๑๔๕ หน้า.

สามารถทำนายแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ตอนต้นในโรงเรียนสาธิต คือ สัมพันธภาพในครอบครัว^{๑๖}

พระครูสังวรภิกษุไชยรัตน์ ขจรตโน (ขันโท) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจที่มีต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า “แรงจูงใจที่มีต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมทั้ง ๕ ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย คือด้านหลักสูตร รองลงมาคือด้านบริหารจัดการโรงเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน”^{๑๗}

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ คือ การจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้เกิดแรงจูงใจได้ เช่น ด้านบริหารจัดการโรงเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน จะมีผลกระทบต่อแรงจูงใจของนักเรียนมากที่สุด

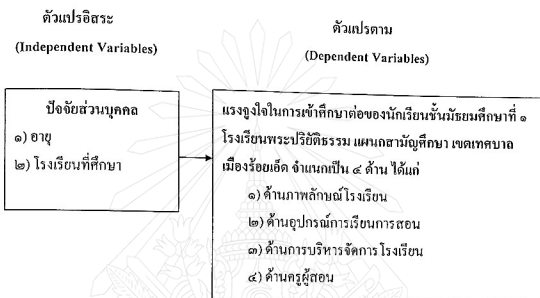

^{๑๖}สันตนิย์ ภูพงศ์พัฒนา, “แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), ๒๕๔๗, ๑๑๔ หน้า.

^{๑๗}พระครูสังวรภิกษุไชยรัตน์ ขจรตโน (ขันโท), “แรงจูงใจที่มีต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย), ๒๕๕๑, ๑๑๖ หน้า.

๒.๗ สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ คาร์เน็ พานทองพาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ^{๑๔} มาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยสามารถเขียนเป็นแผนภูมิกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ ๒.๔ แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

^{๑๔} คาร์เน็ พานทองพาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ, ทฤษฎีการจูงใจ, อังแล้ว, หน้า

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

๓.๑.๑ ประชากร

ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน ๒๐๐ รูป

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน ๑๓๒ รูป

๓.๒ เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตาราง Krejcie และ Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๓๒ รูป

๓.๒.๒ สุ่มแบบแบ่งชั้น อย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)* มีวิธีคำนวณดังนี้

ตารางที่ ๓.๑ ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	วิธีการคำนวณและกลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ	๔๓	$\frac{๑๓๒ (๔๓)}{๒๐๐} = ๒๘.๓๘ \approx ๒๘$
โรงเรียนธีรปริยัติ	๓๕	$\frac{๑๓๒ (๓๕)}{๒๐๐} = ๒๓.๑๐ \approx ๒๓$
โรงเรียนมงคลญาณปริยัติ	๔๕	$\frac{๑๓๒ (๔๕)}{๒๐๐} = ๒๙.๗๐ \approx ๓๐$
โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดบูรพาภิราม	๓๗	$\frac{๑๓๒ (๓๗)}{๒๐๐} = ๒๔.๘๒ \approx ๒๕$
โรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย	๔๐	$\frac{๑๓๒ (๔๐)}{๒๐๐} = ๒๖.๔๐ \approx ๒๖$
รวม	๒๐๐	๑๓๒

*บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๓๕),

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ โรงเรียนที่ศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นการตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับการวัดเป็น ๕ ระดับ

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended) เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

๓.๔ การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มีขั้นตอนดังนี้

๓.๔.๑ ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๓.๔.๒ ร่างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม

๓.๔.๓ ร่างแบบสอบถามแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาขอคำแนะนำ ในการกำหนดประเด็นคำถามที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบสำนวนภาษาความสมบูรณ์ ความถูกต้องของแบบสอบถาม และปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ

๓.๔.๔ เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขความเที่ยงตรงทั้งโครงสร้าง เนื้อหา และสำนวนภาษา จำนวนสามท่าน ดังนี้

๑) พระครูสุตพัฒน์ โชติ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ

๒) ดร.ประพิศ ไบรณมูล ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

๓) นายอาจหาญ นระราช ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด

๓.๔.๕ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง

๓.๔.๖ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ รูป เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ

๓.๔.๗ ผลการทำทดลอง (Try-out) พิจารณาข้อที่ผ่านเกณฑ์ มีจำนวน ๒๑ ข้อ และหาค่าอำนาจจำแนกและหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนั้นใหม่ โดยใช้วิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)^๒ โดยคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง ๑.๘๕-๔.๗๖ และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๒

๓.๔.๘ จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการจัดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

๓.๕.๑ ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด นำเรียนผู้อำนวยการ เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

๓.๕.๒ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด

๓.๕.๓ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการตอบแล้วทั้งหมด เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

๓.๖.๑ นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ

๓.๖.๒ นำแบบสอบถามตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ ที่มีความสมบูรณ์ของการตอบแล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)

๓.๖.๓ นำแบบสอบถามตอนที่ ๒ ที่ลงรหัส (Coding Form) ^๓ ให้คะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๔.๕๑-๕.๐๐	มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๓.๕๑-๔.๕๐	มีแรงจูงใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๒.๕๑-๓.๕๐	มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๑.๕๑-๒.๕๐	มีแรงจูงใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๑.๐๐-๑.๕๐	มีแรงจูงใจในระดับน้อยที่สุด

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๖.

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐๒.

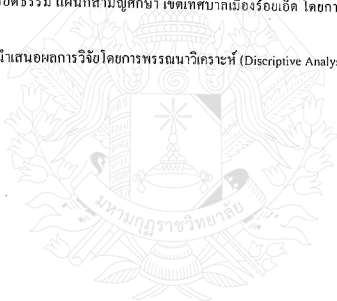
๓.๖.๔ นำคะแนนที่ได้ตามข้อ ๓.๖.๓ ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งในภาพรวมรายด้าน และรายข้อ แล้วแปลผลตามเกณฑ์การวิเคราะห์^๕ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๔.๕๑-๕.๐๐	มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๓.๕๑-๔.๕๐	มีแรงจูงใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๒.๕๑-๓.๕๐	มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๑.๕๑-๒.๕๐	มีแรงจูงใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	๑.๐๐-๑.๕๐	มีแรงจูงใจในระดับน้อยที่สุด

๓.๖.๕ วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยการหา ค่า t-test และ F-test

๓.๖.๖ วิเคราะห์ข้อมูลข้อสอบแนะในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

๓.๖.๗ นำเสนอผลการวิจัยโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Discriptive Analysis)

^๕ สุพัตรา โอปารมัญจิด, การวิเคราะห์ข้อมูลทางการแพทย์ สาธารณสุขและสังคมศาสตร์ ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows, (ขอนแก่น : วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร, ๒๕๔๕), หน้า ๗-๑๑.

๓.๗) สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๗.๑ การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

๑) การหาค่าอำนาจจำแนกของแต่ละข้อ โดยใช้ t -test^๕ คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2 + S_L^2}{N}}}$$

เมื่อ	t	แทน	อำนาจจำแนก
	\bar{X}_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

๑) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)^๖ คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S^2	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

^๕ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕๔.

^๖ เรื่องเดียวกัน.

๓.๗.๒ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

๑) ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

๒) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N แทน จำนวนคน

๓) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 X^2 แทน ผลรวมกำลังสอง ของคะแนนในกลุ่ม
N แทน จำนวนคน
 \sum แทน ผลรวม

๔) ค่า t-test ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอิสระสองกลุ่ม

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการ แจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ
S_1, S_2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ
n_1, n_2	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

๕) ค่า F-test ในการเปรียบเทียบตัวแปรอิสระตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง แรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ เสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๒ ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
p	แทน	ค่า p - Value ค่าความน่าจะเป็น
F	แทน	ทดสอบความแตกต่างตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Mean of Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๒ ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ตอนที่ ๓ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ตารางที่ ๔.๒ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียนที่ศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	จำนวนคน	ร้อยละ
โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ	๒๘	๒๑.๒๑
โรงเรียนธีรปริยัติ	๒๓	๑๗.๕๒
โรงเรียนมงกุฎญาณปริยัติ	๓๐	๒๒.๖๓
โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดนุรพาทิราม	๒๕	๑๘.๘๕
โรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย	๒๖	๑๙.๖๐
รวม	๑๓๒	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนโรงเรียนมงกุฎญาณปริยัติ จำนวน ๓๐ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๓ รองลงมาเป็นนักเรียนโรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ จำนวน ๒๘ รูป คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๑ และเป็นนักเรียนโรงเรียนธีรปริยัติ จำนวน ๒๓ รูป คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๒

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ ๔.๓-๔.๗

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้าน

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	ระดับแรงจูงใจ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านสภาพทัศนคติของโรงเรียน	๔.๑๕	๑.๖๕	มาก
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	๔.๒๐	๒.๐๗	มาก
ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน	๓.๕๕	๑.๕๗	มาก
ด้านครูผู้สอน	๓.๕๑	๒.๑๘	มาก
รวม	๔.๐๗	๑.๘๗	มาก

(n = ๑๓๒)

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมทั้งสี่ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทั้งสี่ด้าน

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน	ระดับแรงงูใจ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑.	ชื่อเสียงของคณะผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน	๔.๐๒	๒.๐๐	มาก
๒.	โรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษา	๔.๕๐	๑.๔๑	มาก
๓.	คุณภาพนักเรียนได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กรภาครัฐและเอกชน	๓.๕๕	๑.๐๐	มาก
๔.	เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	๔.๕๑	๑.๔๑	มากที่สุด
๕.	โรงเรียนมีความทันสมัยในทุกด้าน	๓.๕๖	๒.๖๕	มาก
	รวม	๔.๑๕	๑.๖๕	มาก

(n = ๑๓๒)

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า แรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน
โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดคือ เป็นโรงเรียนพระ
ปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา รองลงมาคือ โรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษา ชื่อเสียงของ
คณะผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน คุณภาพนักเรียนได้รับการยอมรับจากหน่วยงานและองค์กร
ภาครัฐและเอกชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือ โรงเรียนมีความทันสมัยในทุกด้าน

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	ระดับแรงงูใจ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑.	มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	๓.๕๘	๑.๗๓	มาก
๒.	มีระบบอินเตอร์เน็ต ที่สามารถเชื่อมโยง ติดต่อได้	๔.๕๑	๑.๔๑	มากที่สุด
๓.	มีคอมพิวเตอร์ ที่สามารถรองรับในด้านการ เรียนการสอนอย่างเพียงพอ	๔.๕๒	๒.๘๓	มากที่สุด
๔.	มีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	๓.๕๘	๑.๗๓	มาก
๕.	มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลอย่าง เพียงพอ	๔.๐๔	๒.๖๕	มาก
รวม		๔.๒๐	๒.๐๗๐	มาก

(n = ๑๓๒)

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า แรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านอุปกรณ์การเรียนการ
สอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มี
คอมพิวเตอร์ ที่สามารถรองรับในด้านการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ มีระบบอินเตอร์เน็ต ที่
สามารถเชื่อมโยงติดต่อได้ รองลงมาคือ มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลอย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์
การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน	ระดับแรงงใจ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑.	โรงเรียนมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี น่าเข้ามาศึกษา	๔.๐๐	๑.๗๓	มาก
๒.	ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวน นักเรียน	๔.๕๒	๒.๘๓	มากที่สุด
๓.	โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชน สามารถเดินทางได้ สะดวก	๔.๔๖	๑.๔๑	มาก
๔.	การให้บริการรถรับส่งนักเรียนที่สะดวก	๓.๔๘	๐.๘๒	มาก
๕.	การดูแลด้านโภชนาการของนักเรียนถูก สุขลักษณะ	๓.๔๗	๑.๖๓	มาก
๖.	โรงเรียนมีที่พักอาศัยให้	๔.๐๑	๑.๐๐	มาก
	รวม	๔.๐๐	๑.๕๗	มาก

(n = ๑๓๒)

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการ
โรงเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ขนาด
ห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน รองลงมาคือ โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชน สามารถ
เดินทางได้สะดวก โรงเรียนมีที่พักอาศัยให้ โรงเรียนมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีน่าเข้ามา
ศึกษา การให้บริการรถรับส่งนักเรียนที่สะดวก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือการดูแลด้านโภชนาการ
ของนักเรียนถูกสุขลักษณะ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านครูผู้สอน	ระดับแรงงูใจ		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑.	ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญสาขาที่ทำ การสอน	๔.๐๔	๒.๖๕	มาก
๒.	คุณวุฒิด้านวิชาการของครูผู้สอน	๔.๐๒	๑.๗๓	มาก
๓.	ครูผู้สอนมีผลงานด้านวิชาการที่เป็น ประโยชน์และเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษ	๓.๕๔	๒.๑๖	มาก
๔.	ชื่อเสียงและประสบการณ์ของครูผู้สอน	๓.๔๒	๒.๕๔	มาก
๕.	จรรยาบรรณในวิชาชีพของครูผู้สอน	๔.๕๑	๑.๔๑	มากที่สุด
	รวม	๓.๕๑	๒.๑๘	มาก

(n = ๑๓๒)

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า แรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ จรรยาบรรณในวิชาชีพของ
ครูผู้สอน รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญสาขาที่ทำการสอน คุณวุฒิด้านวิชาการของ
ครูผู้สอน ครูผู้สอนมีผลงานด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์เป็นที่ยอมรับในวงการศึกษ ส่วนข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยต่ำ คือ ชื่อเสียงและประสบการณ์ของครูผู้สอน

ตอนที่ ๓ ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ ๔.๘-๔.๒๕

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามอายุ ๑๒-๑๓ ปี และรายด้าน

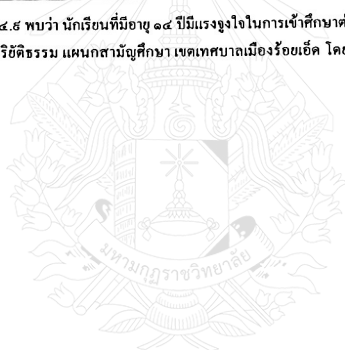
แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	อายุ ๑๒-๑๓ ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์โรงเรียน	๔.๑๖	๐.๕๗	มาก
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	๔.๒๐	๐.๕๐	มาก
ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน	๔.๘๐	๐.๔๒	มากที่สุด
ด้านครูผู้สอน	๓.๘๕	๐.๗๑	มาก
รวม	๔.๒๗	๑.๐๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ ๑๒-๑๓ ปี มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่
ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต
เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามอายุ ๑๔ ปี และรายด้าน

แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อ	อายุ ๑๔ ปี		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์โรงเรียน	๔.๓๓	๐.๓๐	มาก
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	๔.๒๑	๐.๖๒	มาก
ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียน	๔.๗๗	๐.๒๑	มากที่สุด
ด้านครูผู้สอน	๓.๕๑	๐.๒๓	มาก
รวม	๔.๓๐	๑.๓๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ ๑๔ ปีมีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับ
มาก

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป และรายด้าน

แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อ	อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์โรงเรียน	๔.๕๓	.๔๓	มากที่สุด
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	๔.๗๓	.๔๖	มากที่สุด
ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียน	๔.๘๓	.๘๔	มากที่สุด
ด้านครูผู้สอน	๔.๘๐	.๘๖	มากที่สุด
รวม	๔.๗๒	.๖๖	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ ๒๐ ปีขึ้นไปมีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ ๔.๑๑ เปรียบเทียบ แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๑๑.๕๕๔	๕๕.๗๗๗	.๔๖๕	.๖๑๔
ภายในกลุ่ม	๑๒๖	๓๒๖๕.๓๒๑	๑๑๒.๕๖๗		
รวม	๑๒๘	๓๓๗๖.๘๗๕			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๒ เปรียบเทียบ แรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๗๗.๒๕	๑๓๘.๖๒๕	๑.๑๗๔	.๓๗๑
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๗๐๘.๗๕	๑๑๘.๑๒๕		
รวม	๑๓๑	๙๘๖.๐๐			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่านักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๓ เปรียบเทียบแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๓๕๐.๘๗๕	๑๖๕.๔๓๗	๑.๖๖๕	.๒๗๕
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๕๘๗.๐๐	๑๑๗.๔๐		
รวม	๑๓๑	๙๓๗.๘๗๕			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่านักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๔ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๔๘.๐๐	๒๔.๐๐	.๐๕๕	.๕๐๘
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๑๒๑๔.๐๐	๒๔๒.๘๐		
รวม	๑๓๑	๑๒๖๒			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่านักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๕ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๕๐.๕๔๘	๒๕.๒๗๔	๒.๐๕๖	.๒๔๓
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๔๕.๑๖๗	๑๒.๒๕๒		
รวม	๑๓๑	๙๕.๗๑๕			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามโรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ และรายด้าน

แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อ	โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน	๔.๐๑	๒.๐๐	มาก
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	๓.๕๗	๑.๗๓	มาก
ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน	๔.๐๐	๑.๗๓	มาก
ด้านครูผู้สอน	๔.๐๓	๒.๖๔	มาก
รวม	๔.๐๐	๒.๐๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า นักเรียนมีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามโรงเรียนธีรปริยัติ และรายด้าน

แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อ	โรงเรียนธีรปริยัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน	๔.๔๕	๑.๔๑	มาก
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	๔.๕๐	๑.๔๑	มาก
ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน	๔.๕๑	๒.๘๒	มากที่สุด
ด้านครูผู้สอน	๔.๐๒	๑.๗๓	มาก
รวม	๔.๓๘	๑.๘๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า นักเรียนมีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนธีรปริยัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามโรงเรียนมงคลญาณปริยัติ และรายด้าน

แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อ	โรงเรียนมงคลญาณปริยัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน	๓.๕๘	๑.๐๐	มาก
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	๔.๕๕	๒.๘๒	มากที่สุด
ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียน	๔.๔๕	๑.๔๑	มาก
ด้านครูผู้สอน	๓.๕๓	๒.๑๖	มาก
รวม	๔.๑๓	๑.๑๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า นักเรียนมีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนมงคลญาณปริยัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๑๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดบูรพาภิราม และรายด้าน

แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อ	โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดบูรพาภิราม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน	๔.๕๐	๑.๔๑	มาก
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	๓.๕๖	๑.๖๓	มาก
ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียน	๓.๔๘	๐.๘๑	ปานกลาง
ด้านครูผู้สอน	๓.๔๑	๒.๕๔	ปานกลาง
รวม	๓.๘๔	๑.๖๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า นักเรียนมีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดบูรพาภิราม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมือง
ร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตามโรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย และรายด้าน

แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อ	โรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน	๓.๕๖	๑.๖๕	มาก
ด้านอุปกรณการเรียนการสอน	๔.๐๓	๒.๐๗	มาก
ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน	๓.๔๗	๑.๖๓	ปานกลาง
ค่านครุผู้สอน	๔.๕๐	๑.๔๑	มาก
รวม	๓.๕๕	๑.๗๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า นักเรียนมีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๒๑ เปรียบเทียบ แรงงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียน
พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม จำแนกตาม
โรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑๑๑.๕๕๔	๕๕.๗๗๗	.๔๕๕	.๖๑๔
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๓๒๖๕.๓๒๑	๑๑๒.๕๕๗		
รวม	๑๓๑	๓๓๗๖.๘๗๕			

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า นักเรียนที่มีโรงเรียนต่างกัน มีแรงงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๒ เปรียบเทียบ แรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้าน
ภาพลักษณ์ของโรงเรียน จำแนกตามโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๒๗๗.๒๕	๑๓๘.๖๒๕	๑.๑๗๔	.๓๗๑
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๗๐๘.๗๕	๑๑๘.๑๒๕		
รวม	๑๓๑	๙๘๖.๐๐			

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่านักเรียนที่มีโรงเรียนต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้าน
ภาพลักษณ์ของโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๓ เปรียบเทียบแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียน
พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านอุปกรณ์การเรียน
การสอน จำแนกตามโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๓๕๐.๘๗๕	๑๕๕.๔๓๗	๑.๖๖๕	.๒๗๕
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๕๘๗.๐๐	๑๑๗.๕๐		
รวม	๑๓๑	๙๓๗.๘๗๕			

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่านักเรียนที่มีโรงเรียนต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านอุปกรณ์
การเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๔ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน จำแนกตามโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๔๘.๐๐	๒๔.๐๐	.๐๕๕	.๕๐๘
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๑๒๑๔.๐๐	๒๔๒.๘๐		
รวม	๑๓๑	๑๒๖๒			

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า นักเรียนที่มีโรงเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๕ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอน จำแนกตามโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	๒	๕๐.๕๔๘	๒๕.๒๗๔	๒.๐๕๖	.๒๔๓
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๔๕.๑๖๗	๑๒.๒๕๒		
รวม	๑๓๑	๙๕.๗๑๕			

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่า นักเรียนที่มีโรงเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended) เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ ตามตารางที่ ๔.๒๖
 ตารางที่ ๔.๒๖ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ข้อที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
๑.ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน		
๑.	ควรพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอย่างคืบเนื่อง	๑๕
๒.	ควรพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับจากทุกหน่วยงาน	๑๑
๒.ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน		
๑.	ควรมีหนังสือเพื่อค้นคว้าเพิ่มเติม และแหล่งการเรียนรู้เพียงพอ	๕
๒.	ควรจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ ให้เพียงพอแก่ผู้เรียน	๑
๓.ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน		
๑.	ผู้บริหารควรสร้างความเชื่อมั่น และศรัทธาจากผู้เรียนอย่างคืบเนื่อง	๕
๒.	ควรจัดสภาพแวดล้อมอาคารเรียน ให้น่าเรียน	๔
๔.ด้านครูผู้สอน		
๑.	ครูควรใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ช่วยในการจัดการเรียนการสอน	๖

จากตารางที่ ๔.๑๗ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด แต่ละด้านดังนี้ลำดับจากความถี่มากไปหาน้อย สามอันดับแรก คือ ควรพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอย่างคืบเนื่อง ควรพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับจากทุกหน่วยงาน ควรมีหนังสือเพื่อค้นคว้าเพิ่มเติม และแหล่งการเรียนรู้เพียงพอ

ด้านครูผู้สอน พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมทั้งห้าข้อ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดหนึ่งข้อ คือ อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญสาขาที่ทำการสอน คุณวุฒิด้านวิชาการของครูผู้สอน ครูผู้สอนมีผลงานด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์และเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาคือเสียงและประสบการณ์ของครูผู้สอน

๕.๑.๓ ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
ตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนที่ศึกษาโรงเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ศึกษาโรงเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

๕.๑.๔ ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ลำดับจากความถี่มากไปหาน้อยสามอันดับแรก คือควรพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ควรพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับจากทุกหน่วยงาน ควรมีหนังสือเพื่อค้นคว้าเพิ่มเติม และแหล่งการเรียนรู้อย่างเพียงพอ

๕.๒ อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มีผลการวิจัยที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลเพิ่มเติมตามประเด็นต่างๆ ดังนี้

๕.๒.๑ การวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนเห็นว่า เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชน สามารถเดินทางได้สะดวก จึงเป็นที่น่าสนใจและสนใจให้เข้าศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาบุญทัย นนสีลาต ได้ทำการวิจัยเรื่อง มูลเหตุการเข้ามาเรียนของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุของการเข้ามาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

๑) ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความน่าเชื่อถือของบุคลากร ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งชื่อเสียงของโรงเรียนในด้านใดด้านหนึ่ง ความเหมาะสมด้านอาคารสถานที่และสิ่งแคลล้อมในโรงเรียนและการพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัล เช่น โรงเรียนพระปริยัติธรรมตัวอย่าง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรัตน (ขันโท) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

ส่วน แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ ๕ โรงเรียนมีความทันสมัยในทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจอภิปรายได้ว่า โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ เป็นสถานศึกษาที่คณะสงฆ์เป็นผู้จัดการเรียนการสอนและงบประมาณที่สนับสนุนจากรัฐบาลส่วนมากก็ได้รับในปริมาณที่จำกัด จึงเป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการให้โรงเรียนมีความทันสมัยในทุก ๆ ด้านเหมือนกับสถานศึกษาอื่น โดยทั่วไป จึงทำให้นักเรียนที่จะเข้ามามีแรงจูงใจน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาธานินทร์ ฐิติวิโร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียนตอบแบบสอบถาม ๑๕๒ รูป ระดับอายุของนักเรียนส่วนใหญ่ ๑๖-๒๐ ปี การศึกษาเดิมก่อนเข้าเรียน

พบว่า ส่วนมากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เกี่ยวกับครอบครัวพบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และยังมีชีวิตอยู่ อาชีพของบิดามารดาพบว่า ส่วนใหญ่ทำนา เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก

การวิจัยครั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายชื่อ แล้วสามารถปรับเข้ากับหลักธรรมในทางพระพุทธศาสนา เรื่องอิทธิบาท ๔ ซึ่งเป็นหลักธรรมนำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมาย ซึ่งได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา คือเมื่อนักเรียนมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียนแล้ว นักเรียนควรจะมี ความขยันหมั่นเพียร มีความคิดและจิตใจที่ตั้งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน พร้อมทั้งมีความคิดใคร่ตรงโดยใช้เหตุผลต่อการเรียน

๒) ด้านอุปการณ์การเรียนการสอน พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย มีคอมพิวเตอร์ที่สามารถรองรับการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ มีห้องสมุดและแหล่งค้นคว้าอย่างเพียงพอ มีอินเตอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมโยงติดต่อดี

ส่วน แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านอุปการณ์การเรียนการสอน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ ๑ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย สามารถอภิปรายได้ว่าเนื่องจากการจัดการเรียนการสอน หรือการบริหารการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนที่อยู่ในความดูแลของคณะสงฆ์ จึงทำให้บางครั้งการจัดการอุปการณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย มาใช้ในการเรียนการสอนอาจมีข้อจำกัดบางประการ เช่น งบประมาณ จำนวนนักเรียน หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดหาอุปการณ์การเรียนการสอน หรือบางครั้งก็ต้องรอรับการบริจาคจากผู้ที่มีความจิตศรัทธา จึงทำให้โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีความบกพร่องในด้านนี้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรดโน (ขันโท) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

๓) ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียน พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชน สามารถเดินทางได้สะดวก โรงเรียนมีที่พักอาศัยให้ โรงเรียนมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่คึกคักเข้ามาศึกษา การให้บริการรถรับส่งนักเรียนที่สะดวก การดูแลด้านโภชนาการของนักเรียนถูกสุขลักษณะซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีระดับการตัดสินใจต่อการศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านด้านการบริหารจัดการของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก

ส่วน แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ ๕ การดูแลด้านโภชนาการของนักเรียนถูกสุขลักษณะ สามารถอภิปรายได้ว่า การที่โรงเรียนได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการในปริมาณที่ไม่เพียงพอทำให้มีผลกระทบต่อ การให้บริการหรือการถวายความสะดวกแก่พระภิกษุ สามเณร ที่เข้ามาเรียนในบางส่วนก็อาจลดน้อยหรือให้บริการไม่ครบสมบูรณ์เท่าที่ควร รวมทั้งการถวายภัตตาหารที่ถูกสุขลักษณะด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศันสนีย์ ภู่งศ์พัฒนา ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลางและระดับดี ปัจจัยที่สามารถทำนายแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ตอนต้น ในโรงเรียนสาธิต คือ สัมพันธภาพในครอบครัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีอาศรมที่พัก มีความเหมาะสมเพียงพอ มีโรงเรียนจัดภัตตาหารถวาย ได้รับคำแนะนำจากเพื่อน ผู้ปกครอง และพระอุปัชฌาย์

๔) ด้านครูผู้สอน พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญสาขาที่ทำการสอน คุณวุฒิด้านวิชาการของครูผู้สอน ครูผู้สอนมีผลงานด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์และเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษา ชื่อเสียงและประสพการณ์ของครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาธานินทร์ ฐิติวีโร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียนตอบแบบสอบถาม ๑๕๒ รูป ระดับอายุของนักเรียนส่วนใหญ่ ๑๖-๒๐ ปี การศึกษาเดิมก่อนเข้าเรียนพบว่า ส่วนมากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เกี่ยวกับครอบครัวพบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และยังมีชีวิตอยู่ อาชีพของบิดามารดาพบว่า ส่วนใหญ่ทำนา เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก

การวิจัยครั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายชื่อ แล้วสามารถปรับเข้ากับหลักธรรมในทางพระพุทธศาสนา เรื่องอิทธิบาท ๔ ซึ่งเป็นหลักธรรมนำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมาย ซึ่งได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา คือเมื่อนักเรียนมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียนแล้ว

นักเรียนควรจะมีคามขยันหมั่นเพียร มีความคิดและจิตใจที่ตั้งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน พร้อมทั้งมีความคิดใคร่ครวญโดยใช้เหตุผลต่อการเรียน ส่วน แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ ๔ ชื่อเสียงและประสบการณ์ของครูผู้สอน สามารถอธิบายได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้นบุคคลที่มีหน้าที่สำคัญในการให้ความรู้แก่นักเรียนก็คือ ครูผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่นักเรียน ดังนั้นการที่ครูผู้สอนมีประสบการณ์สอนที่มากมายรวมทั้งเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในด้านการสอนแล้วก็จะเป็แรงจูงใจให้นักเรียนสนใจที่จะเข้าศึกษาในโรงเรียนนั้นได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาบุญชัย นนสีลาด ได้ทำการวิจัยเรื่อง มูลเหตุการเข้ามาเรียนของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุของการเข้ามาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๕.๒.๒ การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยจำแนกตาม อายุ และโรงเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีอายุและโรงเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมทั้ง ๔ ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก อายุและโรงเรียนไม่มีผลต่อแรงจูงใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เพราะนักเรียนส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจในการศึกษาอยู่แล้ว จึงทำให้แรงจูงใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาบุญชัย นนสีลาด ได้ทำการวิจัยเรื่อง มูลเหตุการเข้ามาเรียนของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุของการเข้ามาเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากกรณีพบ (Fact Finding) จากผลการวิจัยทั้ง ๔ ด้าน คือ ด้านสภาพลักษณะโรงเรียน ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียน และด้านครูผู้สอน เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์สำหรับการวางแผน โดยควรมีการปรับปรุงกลยุทธ์ในด้านต่างๆ เพื่อให้ตรงกับความต้องการหรือแรงจูงใจในการเลือกศึกษาคือให้มากที่สุด อีกทั้งยังเป็นแนวทางเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารโรงเรียนพระ

ปรัชยัตถธรรม แผนกสามัญศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงโรงเรียนด้านต่างๆ จึงได้นำมาเป็น
ข้อเสนอแนะ เป็น ๒ ระดับ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านภาพลักษณ์โรงเรียน ข้อที่
๔ มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็น โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่จัดการเรียนการสอน
โดยคณะสงฆ์ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้พระภิกษุ สามเณร ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น
คณะสงฆ์ควรรักษาเอกลักษณ์ของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเฉพาะทางไว้และจะได้เป็น
เอกลักษณ์ความโดดเด่นของสถานศึกษาด้านพุทธศาสนาอย่างค่องอึ้ง

๒) ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน
ข้อที่ ๓ มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีคอมพิวเตอร์ ที่สามารถรองรับในด้านการเรียนการสอน
อย่างเพียงพอ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนหรือคณะสงฆ์ ควรให้ความสำคัญกับสื่อการเรียนการสอนที่มี
ความทันสมัย เทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน โดยการจัดหางบประมาณมาจัดหา
สื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

๓) ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านการบริหารจัดการ
โรงเรียน ข้อที่ ๒ มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน
ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน จะต้องบริหารจัดการในเรื่องขนาดห้องเรียนและจำนวนนักเรียนให้มีความ
เหมาะสมและสอดคล้องกันเพื่อให้การเรียนการสอนมีความสมบูรณ์มากที่สุด

๔) ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้านครูผู้สอนข้อที่ ๕ มีระดับ
ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กระจายบรรณในวิชาชีพของครูผู้สอน ดังนั้นผู้บริหารควรมีนโยบายส่งเสริม
พัฒนาให้ครูผู้สอนยึดมั่นในจรรยาบรรณความเป็นครู

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

๑) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติ
ธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด

๒) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกธรรม บาลี จังหวัดร้อยเอ็ด

๓) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี ของรัฐบาลที่มีต่อการเข้าเรียนใน
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด

๓) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี ของรัฐบาลที่มีต่อการเข้าเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

๑. หนังสือทั่วไป

กองพุทธศาสนศึกษา. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. ทำเนียบโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนกสามัญศึกษา, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
, ๒๕๔๕.

กรมการศาสนา. การศึกษาของคณะสงฆ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๒๑.

ชัยวัฒน์ อัดพัฒน์. จริยศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ๒๕๔๓.

ดร.ณิ พานทองพาลุสุข และสุรเสถียร พงษ์หาญยุทธ. ทฤษฎีการอุปัชฌาย์. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, ๒๕๓๘.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๓๕.

ฝ่ายวิชาการ. แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : พิสิทธ์เซมเตอร์, ๒๕๓๕.

พระราชวรานันท์. ปรัชญาการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วรพากย์พินิจ, ๒๕๓๖

มานพ พลไพรินทร์. หลักการจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๓๕.

มุกดา ศรียงค์ และคณะ. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๒.

วราคม พิสุทะ. สังคมวิทยากับการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, ๒๕๔๔.

วิชัย ธรรมเจริญ. คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๔๑.

วินารต มานะกิจ. พฤติกรรมของบุคคลในองค์กร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ๒๕๔๓.

ทีฆาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภา
ลาดพร้าว, ๒๕๔๔.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เขารู้เรา). พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, ๒๕๓๑.

สถิต วงศ์สวรรค์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจริญรัตน์, ๒๕๒๘.

สุวรรณ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาเรียนรู้วัยผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๓.

สมบูรณ์ พรธนาภพ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บรรณาภิจ, ๒๕๑๘

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. แนวทางการจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๐.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕. ปทุมธานี : บริษัทสกายบุ๊ก จำกัด, ๒๕๔๘.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๕๕). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บริษัทพริกหวานจำกัด, ๒๕๔๕.

สมชช นวีการ. การบริหารแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ ๑๙๙๑ จำกัด. ๒๕๔๕.

สุวรรณ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาเรียนรู้วัยผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๓.

อุบลรัตน์ เฟื่องสดิต. จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๓.

๒. บทความจากเว็บไซต์

พนม พงษ์ใหญ่. "การศึกษาคือปัจจัยที่ ๕ ของชีวิต", ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓.

<<http://www.moe.go.th/web-panom/article-panom/art-index.htm>>(13 September 2006

Cartwright, 1970: 407, "การศึกษาขั้นพื้นฐาน". ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘.

<<http://www.onec.go.th/Act/6.9/pageO101.htm> > (4 October 2006)

๓. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

ภัทรณ์ ไหวติ. “แรงจูงใจการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา ๒๕๔๐”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒.

ภรณี วัฒนขจร. “องค์ประกอบที่จูงใจในการมาเรียนของนักเรียนนอกโรงเรียนสาธิตมัธยมศึกษาปริญญาการศึกษาามหาบัณฑิต”. ปริญญาการศึกษาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๓.

ภัทลย์ บินะกาลัง. “แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (คณะศึกษาศาสตร์) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๓๘.

ปริญญา ญาณ โภชน์. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท สถาบันราชภัฏมหาสารคาม”. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๔๕.

ศรรัตน์ มีหาร. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาสาขครุศาสตร์ปีที่๑ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

พระมหาบุญชัย นนสีลาด. “มูลเหตุการเข้ามาเรียนของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๔.

พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรดโน (จันท). “แรงจูงใจที่มีต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก้อ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด”. วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๑.

พระมหาธานินทร์ ฐิติวีโร. “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๕.

กัสา จันทอมุข. “แรงจูงใจในการเข้าเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์”. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒.

ต้นสมัย กุฬพงศ์พัฒนา, “แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต ใน กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน, “องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อสายวิชาชีพบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลใน เขตกรุงเทพมหานคร”, ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๐.

สุทธิยา จงสว่าง, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกริก, ๒๕๔๐.

เอกสิทธิ์ สนามทอง, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสถาบันศึกษาเอกชนใน เขตกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, ๒๕๔๗.

๔. วารสารวิชาการ

สมชาย บัวเล็ก, การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ก่อน พ.ศ. ๒๕๓๕, วารสารการศึกษาแห่งชาติ, กุมภาพันธ์-มีนาคม ๒๕๓๕.

๕. เอกสารอื่นๆ ที่ไม่ได้ตีพิมพ์

ศุพัตรา โอพารบัญญัติ, “การวิเคราะห์ข้อมูลทางการแพทย์ สาธารณสุข และสังคมศาสตร์ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows”, วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น, ลงวันที่ (ไม่ปรากฏ) มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๕, (อัดสำเนา)

กองพุทธศาสนศึกษา, “คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม”, กรุงเทพมหานคร : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, (อัดสำเนา).

ภาคผนวก

มหาจุฬาราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

๑. พระครูสุตพัฒน์ โชติ

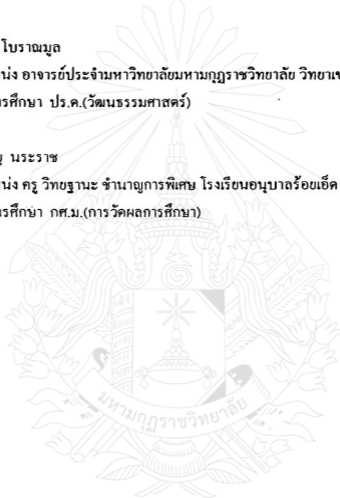
- ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ
- วุฒิการศึกษา กศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา)

๒. ดร.ประพิศ โบราณมูล

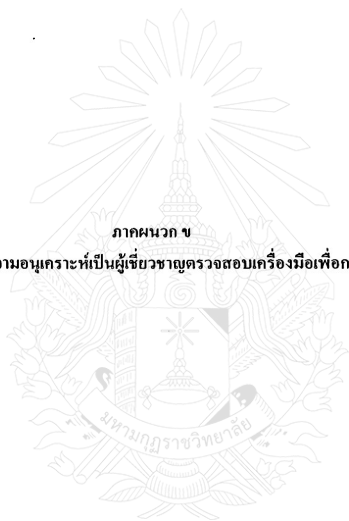
- ตำแหน่ง อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- วุฒิการศึกษา ปริญญาโท(วัฒนธรรมศาสตร์)

๓. นายอองหาญ นระราช

- ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด
- วุฒิการศึกษา กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา)

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ศร 6015/ว 05๔

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด ถนนเลี้ยวเมือง
ตำบลคงลาน อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด 45000

30 เมษายน 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน พระครูสุตพัฒน์โชติ

ด้วย พระมหาพจนาน มหาเมธี/สนธินาม นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด” เพื่อเสนอต่อ
บัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่ง
เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และวิทยาเขตร้อยเอ็ด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้.

เรียนมาด้วยความนับถือ

(พระสุทธิสาร โสภณ)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

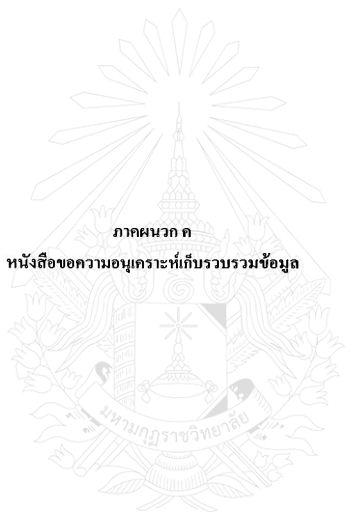
ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

โทร. 0-4351-8364, 0-4351-6057

โทรสาร. 0-4351-4618

<http://www.rec.mbu.ac.th>

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ศร 6015/ว 05๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด ถนนเลี้ยวเมือง
ตำบลคงลาน อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด 45000

๕๐ เมษายน 2552

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
เรียน พระครูสุตพัฒน์ โชคดี ผู้อำนวยการโรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ

ด้วย พระมหาพจนาน มหาเมธี/สนธินาม นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเข้าศึกษาค่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด" เพื่อเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ศน.ม.)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาได้เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในหน่วยงานของท่าน ส่วน วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะมาติดต่อประสานงานกับท่านโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และวิทยาเขตร้อยเอ็ด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้.

เรียนมาด้วยความนับถือ

(พระสุทธอิสาร โสภณ)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

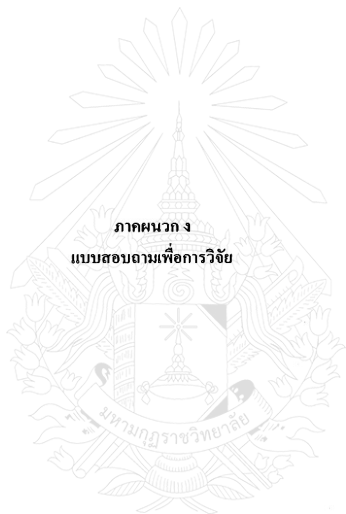
ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษามัธยมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

โทร. 0-4351-8364, 0-4351-6057

โทรสาร. 0-4351-4618

<http://www.rec.mbu.ac.th>

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม และแสดงความคิดเห็นที่ตรงความเป็นจริงทุกข้อ ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากท่านในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์และมีคุณค่าอย่างสูง ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด

๒. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น ๓ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ และโรงเรียนที่ศึกษา

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

พระมหาพจนานถ มหามณี (สนธินาม)
นักศึกษาศรีปริญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

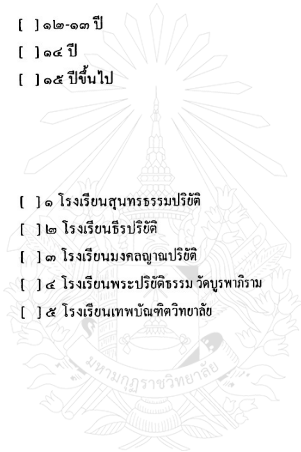
ถ้ามีเครื่องหมาย ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

๑. อายุ

- ๑๒-๑๓ ปี
- ๑๔ ปี
- ๑๕ ปีขึ้นไป

๒. โรงเรียนที่ศึกษา

- ๑ โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ
- ๒ โรงเรียนธีรปริยัติ
- ๓ โรงเรียนมงคลญาณปริยัติ
- ๔ โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดบูรพาภิราม
- ๕ โรงเรียนเทพบัณฑิตวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามแรงจูงใจการในเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ผู้วิจัย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบทางขวามือ ของแต่ละข้อเพียงข้อเดียว ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน						
๑.	ชื่อเสียงของคณะผู้บริหารและครูผู้สอนใน โรงเรียน					
๒.	โรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษา					
๓.	คุณภาพนักเรียนได้รับการยอมรับ จากหน่วยงานและองค์กรภาครัฐและเอกชน					
๔.	เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา					
๕.	โรงเรียนมีความทันสมัยในทุกด้าน					
๒. ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน						
๑.	มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
๒.	มีระบบอินเตอร์เน็ต ที่สามารถเชื่อมโยงติดต่อได้					
๓.	มีคอมพิวเตอร์ ที่สามารถรองรับในด้านการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
๔.	มีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
๕.	มีห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลอย่างเพียงพอ					

ข้อที่	แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๓. ด้านการบริหารจัดการโรงเรียน						
๑.	โรงเรียนมีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่คึกคักเข้ามาศึกษา					
๒.	ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					
๓.	โรงเรียนตั้งอยู่ในชุมชน สามารถเดินทางได้สะดวก					
๔.	การให้บริการรถรับส่งนักเรียนที่สะดวก					
๕.	การดูแลด้านโภชนาการของนักเรียนถูกสุขลักษณะ					
๖.	โรงเรียนมีที่พักอาศัยให้					
๔. ด้านครูผู้สอน						
๑.	ครูผู้สอนมีความรู้ ความชำนาญสาขาที่ทำการสอน					
๒.	คุณวุฒิด้านวิชาการของครูผู้สอน					
๓.	ครูผู้สอนมีผลงานด้านวิชาการที่เป็นประโยชน์และเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษา					
๔.	ชื่อเสียงและประสบการณ์ของครูผู้สอน					
๕.	จรรยาบรรณในวิชาชีพของครูผู้สอน					

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended) เพื่อสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
แรงจูงใจการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ
ศึกษา เขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

๑. ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน

.....
.....
.....

๒. ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน

.....
.....
.....

๓. ด้านการบริหารจัดการของโรงเรียน

.....
.....
.....

๔. ด้านครูผู้สอน

.....
.....
.....

ภาคผนวก จ
ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ตารางแสดงจำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan

จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนประชากรตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
10	10	150	108	460	210	2200	327
15	14	160	113	480	214	2400	331
20	19	170	118	500	217	2600	335
25	24	180	123	550	226	2800	338
30	28	190	127	600	234	3000	341
35	32	200	132	650	242	3500	346
40	36	210	136	700	248	4000	351
45	40	220	140	750	254	4500	354
50	44	230	144	800	260	5000	357
55	48	240	148	850	265	6000	361
60	52	250	152	900	269	7000	364
65	56	260	155	950	274	8000	367
70	59	270	159	1000	278	9000	368
75	63	280	162	1100	285	10000	370
80	66	290	165	1200	291	15000	375
85	70	300	169	1300	297	20000	377
90	73	320	175	1400	302	30000	379
95	76	340	181	1500	306	40000	380
100	80	360	186	1600	310	50000	381
110	86	380	191	1700	313	75000	382
120	92	400	196	1800	317	100000	384
130	97	420	201	1900	320		
140	103	440	205	2000	322		

(ที่มา: บุญชม ศรีสะอาด . ๒๕๔๕ : ๔๒-๔๓)

ภาคผนวก ฉ

ตารางแสดง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางแสดง ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

รายชื่อ	ค่าอำนาจจำแนก
ข้อที่ ๑	๓.๔๔
ข้อที่ ๒	๒.๖๐
ข้อที่ ๓	๒.๖๕
ข้อที่ ๔	๑.๘๕
ข้อที่ ๕	๒.๓๖
ข้อที่ ๖	๓.๗๔
ข้อที่ ๗	๒.๓๕
ข้อที่ ๘	๒.๓๑
ข้อที่ ๙	๓.๕๖
ข้อที่ ๑๐	๓.๕๕
ข้อที่ ๑๑	๓.๔๓
ข้อที่ ๑๒	๒.๕๐
ข้อที่ ๑๓	๔.๗๖
ข้อที่ ๑๔	๔.๗๕
ข้อที่ ๑๕	๒.๗๘
ข้อที่ ๑๖	๒.๗๓
ข้อที่ ๑๗	๒.๘๓
ข้อที่ ๑๘	๓.๘๐
ข้อที่ ๑๙	๔.๕๗
ข้อที่ ๒๐	๒.๖๖
ข้อที่ ๒๑	๒.๖๗

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = ๐.๙๒

ประวัติผู้วิจัย

หนังสืออ้างอิง

(REFERNCE BOOK)

เพื่อใช้ประกอบการอ้างอิงงานวิจัยของท่าน

ชื่อ	พระมหาพจนาน มหามณี (สนธินาม)
เกิด	วันพฤหัสบดี ที่ ๓๐ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๒๖ บ้านเลขที่ ๓๘ หมู่ที่ ๔ บ้านท่าค้อ ตำบลบ้านแจ้ง อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๑๖๐
ที่อยู่ปัจจุบัน	วัดสว่างอารมณ์ เลขที่ ๑๔๕ ถนนสุริยเดชบำรุง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐ โทร. ๐๘-๕๐๐๓๕-๓๕๔๘๘ www.Sty101.ac.th
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.๒๕๔๒ บัณฑิตชั้นเอก สำนักศาสนศึกษาวัดสว่างอารมณ์ พ.ศ.๒๕๔๖ เปรียญธรรม ๔ ประโยค สำนักเรียนคณะจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ.๒๕๔๘ หลักสูตรวิชาการเทศนา สำนักวัดประยุรวงศาวาส กรุงเทพฯ พ.ศ.๒๕๕๐ ปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต(เกียรตินิยม) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพฯ
ประสบการณ์	-ครูพระสอนศีลธรรม โรงเรียนชนบุรีวเทพพิถารักษ์ กรุงเทพฯ -พระวิทยากรอบรมเยาวชนภาคฤดูร้อน -พระวิทยากรอบรมเยาวชนค่ายพุทธบุตร ณ พุทธมณฑล -พระวิทยากร โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ของข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา พ่อค้า ประชาชน จังหวัดร้อยเอ็ด
หน้าที่การงาน	พ.ศ.๒๕๕๐ เลขานุการเจ้าคณะตำบลในเมือง เขต ๑ พ.ศ.๒๕๕๑ ครูผู้สอน โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ แผนกสามัญศึกษา พ.ศ.๒๕๕๒ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสุนทรธรรมปริยัติ แผนกสามัญศึกษา

สิ่งพิมพ์นี้เป็นสมบัติของห้องสมุด มจร.

ผู้ใดพบอยู่ในที่อื่นไม่ถาวร

โปรดนำมาส่งที่แผนกห้องสมุดด้วย ขอบคุณ